

613.950712

ร. 684 ก

ว. 6

การขอเพิกถอนใบโรงเรียนมัธยมศึกษาตามความเห็นและความต้องการของครูและนักเรียน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นในกรุงเทพมหานคร

ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปฏิญานิพนธ์

ของ

บุหงา สัมปชวลิต

24 เม.ย. 2535

เลขที่ขอมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปฏิญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต

พ.ศ. 2531

อธิบดีเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177758

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....

ประธาน

(รศ.ดร.วิจิตร วรุตบางกูร)

.....

กรรมการ

(ผศ.ทองหล่อ วิชาวิน)

คณะกรรมการสอบ

.....

ประธาน

(รศ.ดร.วิจิตร วรุตบางกูร)

.....

กรรมการ

(ผศ.ทองหล่อ วิชาวิน)

.....

กรรมการ

(ผศ.สุกัญญา คิยะสุวรรณ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาโทฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....

คณบดีมหาวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่.....19.....เดือนพฤษภาคม.....พ.ศ.2531

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร วรุตบางกูร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ทองหล่อ วิชาวิน ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำปรึกษา แนะนำ เอาใจใส่แก้ไขข้อบกพร่องอย่างใกล้ชิดโดยตลอด รวมทั้งรองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม รอดประเสริฐ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุกัญญา คิยะสุวรรณ ที่ได้ให้ข้อคิดเห็น และเสนอแนะต่าง ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ คณะจารย์และนักเรียนโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณ คุณประวิทย์ วรุตบางกูร เป็นอย่างสูงที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล และสุดท้ายปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่สำเร็จลงได้ด้วยดี และรวดเร็ว หากขาดกำลังใจ และความช่วยเหลือทุกท่านจาก คุณธีระ สัมปราชิต คุณพ่อ คุณแม่ พี่ ๆ น้อง ๆ ตลอดจนลูก ๆ และเพื่อนทุกคน

คุณคาประโยชน์ที่มีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแก่บิดามารดา ครู อาจารย์ และสถาบันที่เคยสอนทุกแห่ง ที่มีพระคุณยิ่งในการปลูกฝัง ส่งเสริมการศึกษาของผู้วิจัยตลอดมา

บุหงา สัมปราชิต

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	ค่านิยมที่พึงประสงค์	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	ความหมายของวิทยุ	8
	แนวคิดเกี่ยวกับเพศศึกษา	10
	ความหมายของเพศศึกษา	10
	การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน	11
	หลักสูตรวิชาเพศศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา	14
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเพศศึกษา	18
	งานวิจัยในประเทศ	18
	งานวิจัยในต่างประเทศ	20
	สมมติฐานการวิจัย	22
3	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	23
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	28
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	29
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	30

การจัดกระทำกับข้อมูล	31
การวิเคราะห์ข้อมูล	31
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	32
X เสนอโครงการสอนเพศศึกษา	33
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
วิธีการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
ตอนที่ 1 ศึกษาความเห็นและความต้องการของครูและนักเรียนในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษา ...	35
ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษา โดยจำแนกตามเพศและระดับชั้น	57
ตอนที่ 3 ขอเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่าง	76
ตอนที่ 4 การเสนอโครงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร	82
5 สรุปผล อภิปราย และขอเสนอแนะ	90
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	90
วิธีดำเนินการค้นคว้า	90
การวิเคราะห์ข้อมูล	91

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	91
สรุปผลการวิจัย	94
การอภิปรายผล	96
ข้อเสนอแนะ	101
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	104
บรรณานุกรม	105
ภาคผนวก	110
ประวัติของผู้วิจัย	133

บัญชีตาราง

การวาง

หน้า

1	แสดงรายชื่อโรงเรียนเฉพาะเขตชั้นในที่มีโรงเรียนสหศึกษา และ โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	25
2	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างครู และนักเรียนแยกตามโรงเรียน ...	27
3	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความเห็นและความ ต้องการของครูที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษา ในโรงเรียน มัธยมศึกษา	36
4	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความเห็นและความ ต้องการของครูที่มีต่อวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา	41
5	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความเห็นและความ ต้องการของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียน มัธยมศึกษา	47
6	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความเห็นและความ ต้องการของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา	52
7	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความต้องการของนักเรียน ชายกับนักเรียนหญิงที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษาใน โรงเรียนมัธยมศึกษา	58
8	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความต้องการของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงที่มีต่อวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา	62
9	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความต้องการของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อเนื้อหาของ หลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา	67

10	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความต้องการของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิธีสอน เพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา	72
11	แสดงข้อเสนอแนะของครูเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา	77
12	แสดงข้อเสนอแนะของครูเกี่ยวกับวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ...	79
13	แสดงข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษาใน โรงเรียนมัธยมศึกษา	80
14	แสดงข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียน มัธยมศึกษา	81

ภูมิหลัง

นักเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 13 - 19 ปี ซึ่งจัดอยู่ในวัยรุ่น วัยนี้ นับเป็นวัยสำคัญของชีวิตก่อนเป็นผู้ใหญ่ นักเรียนมัธยมศึกษาจะมีร่างกายเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เนื่องจากฮอร์โมนที่ขับออกมากระตุ้นการเจริญเติบโตของอวัยวะเพศ กระตุ้นการสร้างเซลล์สำหรับสเปิร์ม และกระตุ้นการหลั่งของฮอร์โมน ออร์โมนนี้จะเริ่มทำงานตั้งแต่อายุ 9 - 13 ปีขึ้นไปในเด็กหญิง และตั้งแต่อายุ 10 - 14 ปีขึ้นไปในเด็กชาย (เพ็ญศรี พิชัยสนธิ. 2529 : 30) จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงให้ลักษณะทางเพศของวัยรุ่นเด่นชัดขึ้น ในขณะที่ตัวออร์โมนเหล่านี้ยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย โกรธง่าย มีความรู้สึกรุนแรง วิตกกังวล และค่อนข้างขาดเหตุผล

การเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์และสังคม ทำให้นักเรียนมัธยมศึกษาซึ่งอยู่ในระยะของวัยรุ่นมีพฤติกรรม เป็นครั้งเล็ก ครั้งใหญ่ ความคาดหวังของบุคคลทั่ว ๆ ไปที่มีต่อวัยรุ่น บางครั้งก็ต้องการให้เป็นเด็กที่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ บางครั้งก็ต้องการให้วัยรุ่นมีความรู้สึกนึกคิด และความรับผิดชอบเบี่ยงผู้ใหญ่ว่า จึงทำให้วัยรุ่นสับสนในบทบาทของตน ส่วนค่านิยมของวัยรุ่น การส่งคนไปขายกวางออกไปตามแนวของผู้ใหญ่ การคบมิตรกว้างขึ้น ความประพฤติปฏิบัติมีการเลียนแบบผู้ใหญ่ คบเพื่อนต่างเพศ นึกถึงการมีครอบครัวและมีงานอาชีพ แสวงหาอิสระเสรี การแต่งกายตามสมัยนิยมและรับวัฒนธรรมใหม่ ๆ แปลก ๆ ใค้รวดเร็ว โดยเฉพาะวัยรุ่นในเมืองหรือเขตชั้นในกรุงเทพมหานคร ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมมาก ประกอบกับวัฒนธรรมของประเทศตะวันตกที่เกี่ยวกับการแสดงออกในเรื่องเพศสัมพันธ์และความรัก เร่งเร้าให้วัยรุ่นซึ่งมีนิสัยชอบเล่นชมดองอยู่แล้ว ยิ่งเพิ่มความสนใจ อยากรู้ อยากเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์มากขึ้น คือมีการจับคู่เป็นคูรักเพียวเทรหาความสุขอย่างผู้ใหญ่ว่า เนื่องจากยังขาดประสบการณ์ สติและความยังคิด) เด็กวัยรุ่นส่วนหนึ่งซึ่งมีเพศสัมพันธ์ก่อนถึงวัยอันควรจนถึงขั้นตั้งครรภ์ในระหว่างศึกษาเล่าเรียน

เด็กเหล่านี้จะแก้ปัญหาของตนเอง โดยอาศัยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นเหตุให้เจ็บป่วยและเสียชีวิตได้ จากสถิติของวชิรพยาบาลเมื่อปี พ.ศ. 2527 วัยรุ่นหญิงแท้งบุตร 67 คน ในปี พ.ศ. 2528 มี 70 คน ส่วนในปี พ.ศ. 2529 มี 73 คน (สำนักการแพทย์. : 2529) และวัยรุ่นชายเข้าตรวจรักษากามโรคในปี 2527 ถึง 730 คน และในปี 2528 จำนวน 792 คน ส่วนในปี 2529 มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 814 คน (กระทรวงสาธารณสุข. : 2529) จากสถิตินี้จะเห็นได้ว่าปัญหาความสัมพันธ์ทางเพศมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น

สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศและเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นดังกล่าว บุคคลหลายฝ่าย เช่น นักการศึกษา นักวิชาการ แพทย์ ส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าเป็นผลจากการขาดความรู้และความเข้าใจในเรื่องเพศอย่างถูกต้อง ทั้งรายงานของคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา (2518 : 32 - 372) เสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศไว้ว่าเป็นปัญหาสำคัญเรื่องหนึ่ง ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน คือ ปัญหาเรื่องเพศ สิ่งแวดล้อม ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม และความเปลี่ยนแปลงทางค่านิยม และค่านิยมอื่น ๆ ทำให้มีบางคนต้องกลายเป็นโสเภณี นอกจากนี้ ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศอย่างไม่ถูกต้องของคนส่วนใหญ่ จะก่อให้เกิดปัญหาสังคม ทำให้เกิดผลเสียทั้งด้านสุขภาพจิต ตลอดจนคุณค่าของชีวิต ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นในสังคมปัจจุบันยังคงอยู่ในลักษณะถูกปิดกั้นความรู้ความสนใจในเรื่องเพศจากผู้ใหญ่ ทั้งในครอบครัวและในโรงเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดต่อความต้องการตามธรรมชาติของวัยรุ่นมาก ดังนั้นจึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะให้วัยรุ่นได้รับความรู้ที่ถูกต้อง และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาเพศศึกษา ผู้ที่มีส่วนร่วมในการให้ความรู้ต่าง ๆ ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ควรร่วมมือปรึกษาหารือกันโดยใกล้ชิด เพื่อหาทางให้ความรู้แก่วัยรุ่นอย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัย และสติปัญญาของแต่ละคน

ปัจจุบันวิธีการอย่างหนึ่งที่ช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวคือ จัดการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แนวความคิดนี้เริ่มมีความเคลื่อนไหวอย่างจริงจังในหลายประเทศ โดยเฉพาะในยุโรปและสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ ค.ศ. 1972 ในระยะแรก ๆ ก็มีเสียงคัดค้านไม่เห็นด้วย จากประชาชนและนักการศึกษาเป็นจำนวนมาก แต่เมื่อเหตุการณ์ผ่านไประยะหนึ่งก็พบว่า เพศศึกษาในโรงเรียนมีประโยชน์มาก อย่างน้อยก็ลดค่าใช้จ่ายทางด้านสังคมสงเคราะห์

ไคม่าง การสอนเพศศึกษาในประเทศไทยนั้น ไคม่มีความพยายามที่จะสอศแทรกเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องไว้ในวิชาต่าง ๆ หลายวิชาด้วยกัน แต่การสอนนั้นให้ความรู้ทางหลักวิชาวิทยาศาสตร์มากกว่าจะเน้นการประยุกต์เข้ากับการดำเนินชีวิต ลออัคราการออกจากโรงเรียนก่อนสำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมสวัสดิภาพและอนามัยของเด็กวัยรุ่นไคม่าง ทั้มาคณณักวิจัยทางการศึกษาของสหรัฐอเมริกาไค้วิจัยพบว่า แม่โรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่จะสอนเพศศึกษาและบรรจุเนื้อหาไว้ในหลักสูตรแล้วก็ตาม แต่ไค้ยังไม่เพียงพอที่จะแก้ปัญหการตั้งครรภ์และกามโรคในเด็กวัยรุ่นไค้ จึงไค้มีการรณรงค์ให้ปลูกครองนักเรียน ชุมชน และผู้บริหารการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรเพศศึกษาขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการในการแก้ปัญหาของสังคม หลังจากไค้มีการรณรงค์ความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องและมีการปฏิรูปหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษาแล้ว ปรากฏว่าสถิติวัยรุ่นตั้งครรภ์ลดลง ปัญหาและการะของผู้ปกครองและสังคมก็ลดลงตามไปค้วย (Buie. 1987 : 737 - 739)

เมื่อพิจารณาหลักสูตรมัธยมศึกษาของไทย จะเห็นไค้ว่าเพศศึกษามีไค้จัดไว้เป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตร แต่จะมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง เช่น ความเจริญเติบโตของมนุษย์ ระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์ การครองเรือน การบริหารการก ฯลฯ ไว้ในวิชาต่าง ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ พละนามัย การงานพื้นฐานอาชีพ และสังคมศึกษา เป็นต้น เนื้อหาสาระจึงกระจัดกระจายไม่ต่อเนื่อง เนื้อหาสาระไม่เพียงพอที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของวัยรุ่น ยิ่งไปกว่านั้น วิธีการสอนมุ่งเน้นความรู้ทางวิทยาศาสตร์มากกว่าที่จะมุ่งประยุกต์ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและการดำเนินชีวิตในอนาคคของเ็ก วัยรุ่นจึงแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้อื่น ๆ ซึ่งอาจจะให้ข้อมูลและความรู้ที่ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นประโยชน์ต่อสังคม วัยรุ่นบางส่วนหาประสบการณ์ด้วยตนเอง มีการลองผิดลองถูกอันเป็นการเสียยค่อสวัสดิภาพและสุขภาพของตนเองอย่างมาก

เนื่องจากผู้วิจัยมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อสุขอนามัยของประชาชน และมีส่วนช่วยแก้ปัญหาความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นมาโดยตลอด ไค้มองเห็นสถิติการตั้งครรภ์ การทำแท้งของวัยรุ่นหญิงและการป่วยเป็นกามโรคของวัยรุ่นชายสูงขึ้นมาก โดยเฉพาะในเขตชั้นในของกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีแหล่งอบายมุข สถานเริงรมณ์ ศูนย์การค้ามากมาย สถานที่เหล่านี้เอื้อต่อการมั่วสุมในการสังค

โรคนี้ของเด็กวัยรุ่นชายหญิงอย่างมาก ปัญหาอันเกิดจากเพศสัมพันธ์ของเด็กในวัยเรียน เมื่อเกิดขึ้นย่อมส่งผลกระทบต่อการศึกษาเล่าเรียน ตลอดจนและสวัสดิภาพของตนอย่างมาก ผู้วิจัยมองเห็นความจำเป็นในการศึกษาหาหนทางการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตชั้นใน โดยศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องที่บรรจุไว้ในหลักสูตร ศึกษาความเห็นของครูและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่จัดสอนในปัจจุบัน และความต้องการของครูและนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนที่ควรจัดให้ขึ้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การปรับปรุงเนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนและต่อสังคมในการข้างหน้า ผลการวิจัยนี้จะนำเสนอผู้บริหารการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประสานความร่วมมือในการทำโครงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความเห็นและความต้องการของครู และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษาที่จัดไว้ในหลักสูตร
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษา โดยจำแนกตามเพศและระดับชั้น
3. เพื่อเสนอโครงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนของโรงเรียนและต่อ
กระทรวงศึกษาธิการ ในการนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาเนื้อหาของหลักสูตร และวิธีสอนเพศศึกษา
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้เหมาะสม และเป็นผลดีต่อเด็กนักเรียนมัธยมศึกษา เป็นการช่วยลดปัญหา
สังคมและเศรษฐกิจของประเทศชาติในอนาคต และเป็นข้อมูลที่สำคัญแก่กระทรวงสาธารณสุข
และสถานพยาบาลของรัฐและเอกชน ในการให้ความร่วมมือแก่โรงเรียน เป็นการแบ่งเบาภาระ
ของโรงเรียน และให้บริการสังคมเพิ่มขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความเห็นที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในปัจจุบัน
และความต้องการของครูและนักเรียนที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
สามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร ในส่วนที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 เนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษา
 - 1.2 วิธีสอนเพศศึกษา
2. ประชากร ประกอบด้วย
 - 2.1 ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน
กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,360 คน
 - 2.2 นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน
กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 23,194 คน
3. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และนักเรียน รวมทั้งสิ้น 585 คน
4. ตัวแปรที่จะศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ ไคแก่

4.1.1 ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

4.1.2 นักเรียนมัธยมศึกษา

4.1.2.1 เพศชายและเพศหญิง

4.1.2.2 ตอนต้นและตอนปลาย

4.2 ตัวแปรตาม ไคแก่

4.2.1 ความเห็นและความต้องการของครูและนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร

4.2.2 ความเห็นและความต้องการของครูและนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนของรัฐบาลที่เปิดสอนต่อจากระดับประถมศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้จะเลือกศึกษาเฉพาะโรงเรียนที่เปิดรับสหศึกษา และเปิดสอนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 6

2. ครู หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน ครูใหญ่ และบุคลากรที่ทำหน้าที่สอนอยู่ในระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร

3. เพศศึกษา หมายถึง การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศทั้งหมด ความเข้าใจหน้าที่ต่าง ๆ ของอวัยวะของร่างกาย จิตใจ อารมณ์ อันเกี่ยวกับเพศ ครอบคลุมไปถึงเพศสัมพันธ์ การคุมกำเนิด การดำเนินชีวิตครอบครัว การบำรุงรักษาทัศนคติที่ดีและถูกต้องเกี่ยวกับเพศ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ และอยู่ในศีลธรรมอันดี

4. การสอนเพศศึกษา หมายถึง การปลูกฝัง อบรม ให้ความรู้ในเรื่องเพศศึกษา แก่นักเรียนมัธยมศึกษา โดยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดการยอมรับ มีความเชื่อถือในหลัก วิชาการ และสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้นั้น ๆ ไปเผยแพร่ให้ ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบและปฏิบัติตามได้ ในการวิจัยครั้งนี้จำแนกสาระออกเป็น 2 ส่วน คือ

4.1 เนื้อหาของหลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้นักเรียน โดยกำหนดไว้เป็นรายวิชา กำหนดช่วงระยะเวลาที่ต้องศึกษา กำหนดจำนวนหน่วยกิตและเนื้อหา อันจำเป็นที่จะต้องใช้ความรู้แก่นักเรียน

4.2 วิธีสอน หมายถึง การสร้างสถานการณ์ วิธีการถ่ายทอดความรู้ และวิธี การจัดประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในวิธีการสอน เกิดความแตกฉานในหลักการ เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นแก่ผู้เรียน

5. เขตชั้นใน หมายถึง เขตที่ใกล้ใจกลางกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีประชากรหนาแน่น คมนาคมสะดวก ในการวิจัยนี้รวมเขตชั้นในทั้งหมด 9 เขต ได้แก่ เขตพระนคร บางรัก ยานนาวา ดุสิต พญาไท ห้วยขวาง หนองจอก บางกอกน้อย บางกอกใหญ่

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการจัดการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สหศึกษา ดังนั้นเพื่อให้การศึกษาค้นคว้าและวิจัยนี้ดำเนินไปตามลำดับขั้นตอน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษา เอกสาร และงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการวิจัย เรียงตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ความหมายของวัยรุ่น
2. แนวคิดในเรื่องเพศศึกษา
3. ความมุ่งหมายในการจัดหลักสูตรเพศศึกษาในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา
4. หลักสูตรวิชาเพศศึกษาในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา
5. เนื้อหาวิชาเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา
6. การสอนวิชาเพศศึกษา วิธีสอน และเป็นวิธีสอนทั่วไปในระดับมัธยมศึกษา
7. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเพศศึกษา

ความหมายของวัยรุ่น

"วัยรุ่น" Adolescence มีรากศัพท์เดิมมาจากคำว่า Adolescere ในภาษาลาติน ซึ่งแปลว่า เจริญเติบโตไปสู่ภาวะ คือ เป็นวัยย่างเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ โดยถือเอาจากความ พร้อมทางร่างกาย หรือภาวะการเติบโตเต็มที่ของร่างกายเป็นเครื่องตัดสิน เป็นระยะที่ร่างกาย มีการเจริญเติบโตของระบบอวัยวะและสามารถทำงานได้เต็มที่ กล่าวคือ ในเพศหญิงนับตั้งแต่ มีประจำเดือนเป็นครั้งแรก และในเพศชายนับตั้งแต่มีการผลิตเซลล์สืบพันธุ์ ภูเขา จันทร์โถม (2528 : 1) เพ็ญศรี พิณสนธิ (2529 : 1) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่น โดยแบ่งตาม อายุ คือ วัยรุ่นแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ วัยรุ่นตอนต้น คือระยะตั้งแต่อายุ 13 - 17 ปี ในเพศหญิง ส่วนเพศชายอายุ 14 - 17 ปี วัยรุ่นตอนปลาย คืออายุ 17 - 20 ปี ที่แบ่งวัยรุ่นออกเป็น 2 ระยะนั้น เนื่องจากช่วงวัยนี้มีช่วงยาว และในวัยรุ่นตอนต้นและระยะวัยรุ่นตอนปลายของวัยนี้ก็มี ลักษณะแตกต่างกันมาก ส่วนความสำคัญของวัยรุ่นนั้นคือว่าเป็นวัยวิกฤติของชีวิต เนื่องจากเป็นช่วง

ตัวของวัยเด็กและวัยรุ่น โดยเฉพาอย่างยิ่งในระยะต้น ๆ ของวัย จะมีการเปลี่ยนแปลงมาก ทั้งทางร่างกายและอารมณ์ จึงทำให้เกิดปัญหาไ้มาก จำเป็นต้องมีการดูแลเอาใจใส่ใกล้ชิด เพื่อช่วยในการปรับตัวและชี้แนะสิ่งสำคัญต่าง ๆ แก่เด็ก

เบาว์ทน์ พรบักซาม (2529 : 1) ได้อธิบายความหมายของคำจำกัดความที่ให้ไว้โดยองค์การอนามัยโลกว่าวัยรุ่นเป็นระยะที่มีความสำคัญ 3 ประการ คือ

1. เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายในลักษณะที่พร้อมจะมีเพศสัมพันธ์ได้
2. เป็นระยะที่มีการพัฒนาทางค่านิจใจของเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่
3. เป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงจากสภาพที่ท้องพึ่งพาทางเศรษฐกิจไปสู่ภาวะที่ต้อง

รับผิดชอบและพึ่งพาตนเอง

วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางกาย จิตใจ และสังคม พฤติกรรมต่าง ๆ ของวัยรุ่นจึงมีการแสดงออกครั้งเ็กครั้งผู้ใหญ่ มีความขัดแย้งในตัวเอง และความขัดแย้งต่อความคาดหวังของผู้อื่น ต้องรับผิดชอบและพึ่งพาตนเองมากขึ้น จึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจ และประคับประคองให้เด็กสามารถผ่านวัยนี้ไปได้ด้วยดี กูด (Good. 1973 : 531) ได้ให้คำจำกัดความของเพศศึกษาไว้ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. เป็นการศึกษาที่เกี่ยวกับกระบวนการและปัญหาของการสืบพันธุ์
2. เป็นการให้ความรู้แก่บุคคล เพื่อให้มีความเข้าใจเรื่องเพศ การควบคุมพฤติกรรม

ทางเพศและแรงผลักดันทางเพศ

3. เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักการ บัญหาส่วนบุคคลและกลุ่มชน ซึ่งมาจากข้อเท็จจริงทางชีววิทยา มนุษย์มีสองเพศ เพศชาย และเพศหญิง

แนวคิดเกี่ยวกับเพศศึกษา

ความหมายของเพศศึกษา

เพศศึกษา หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศสองเพศ เป็นการศึกษานี้จะเข้าใจถึงความแตกต่างกันทั้งทางร่างกาย และจิตใจของแต่ละเพศ ซึ่งสามารถทำให้บุคคลเข้าใจกันได้ดีทั้งในระหว่างเพศเดียวกัน และเพศตรงข้าม รู้จักตนเองและเพื่อนมนุษย์ มีมารยาท หรือพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม และสังคมนยอมรับ มีความสามารถในการเลือกคู่ครอง และใช้ชีวิตสมรสอย่างมีความสุข (เสนอ อินทรสุขศรี. 2509 : 27) โอกาส ขรรณวนิช (2515 : 4) ได้ให้ความหมายเพศศึกษาในแนวเดียวกับ เสนอ อินทรสุขศรี คือ เพศศึกษาเป็นวิทยาการแขนงหนึ่งที่มนุษย์พึงรู้ เพื่อให้ได้ความรู้เรื่องเพศ และเข้าใจถึงหน้าที่ต่าง ๆ ของอวัยวะของร่างกาย จิตใจ ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์อันเกี่ยวกับเพศ ทั้งช่วยให้การครองชีวิตเป็นไปอย่างสมบูรณ์ ช่วยให้รู้จักปฏิบัติได้ดี ไม่เป็นการผิดธรรมชาติ ช่วยให้รู้จักระงับอารมณ์ และหลีกเลี่ยงมิให้เกิดอารมณ์อันไม่เหมาะสม ซึ่งเกิดจากเรื่องเพศที่สำคัญและจำเป็นมากสำหรับชีวิต คือมีความสามารถในการเลือกคู่ครองได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนช่วยให้เป็นพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือครูได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย ส่วนชัชวาลย์ โอสดานนท์ (2522 : 36 - 37) ได้กล่าวว่า เพศศึกษาเป็นการให้ความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศทั้งหมด ครอบคลุมไปถึงชีวิตครอบครัว รวมกันต่าง ๆ มีด้านกายภาพ อารมณ์ สังคม ศีลธรรมและจริยธรรม เพศศึกษามีเป้าหมายที่ก่อให้เกิดและบำรุงรักษาไว้ซึ่งเจตคติที่ดีและถูกต้องต่อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศ เพื่อการพัฒนาเด็กให้เป็นบุคคลที่มีความเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ และสุชาติ โฉมประยูร (2522 : 12) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาไว้โดยเปรียบเทียบว่าเพศมีความหมายกว้างขวางมากเช่นเดียวกับคำว่าชีวิต ซึ่งไม่สามารถจะอธิบายสั้น ๆ ได้ แต่พยายามแยกอธิบาย ออกเป็น 5 ข้อ คือ

1. เรื่องเพศเป็นแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเราเกิดมามีความปรารถนาที่จะประสบผลสำเร็จ และสามารถกระทำหรือแสดงพฤติกรรมในรูปต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุผลตามที่ตั้งใจไว้

2. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดบทบาท หน้าที่ทาง ลักษณะการดำเนินชีวิตของคนเราอย่างเห็นได้ชัด นอกเหนือไปจากความสามารถที่เพียงแต่จะแบ่งมนุษย์ออกเป็นเพศชาย และเพศหญิงให้แตกต่างกันเท่านั้น แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าเพศใดสำคัญยิ่งย่อนไปกว่าเพศใด
3. เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้นหรือเครื่องเร้าอันทรงพลังยิ่ง ที่ทำให้เพศชายและเพศหญิงมีความสนใจซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยให้การประกอบกิจต่าง ๆ เป็นไปอย่างราบรื่น
4. เรื่องเพศเป็นธรรมชาติที่แฝงอยู่ในร่างกาย และจิตใจของคนเราอย่างลึกซึ้งและถาวร ซึ่งจะแสดงบทบาทสำคัญที่สุดให้เห็นในชีวิตรัก และการครองเรือน
5. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถคล้อยตามให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกันจากช่วงชีวิตหนึ่งไปอีกช่วงชีวิตหนึ่ง โดยกระบวนการทางการสืบพันธุ์ ซึ่งความต่อเนื่องนี้จะทำให้ลักษณะชีวิตหลายสิ่งหลายอย่างของพ่อแม่สามารถถ่ายทอดไปสู่ลูกได้

ชัยวัฒน์ บัญพงษ์, สุริย์ กาญจนวงศ์ และจารุณี นະวิโรจน์ (2523 : 3 - 5)

ให้ความหมายว่า เพศศึกษา เป็นกระบวนการทาง การศึกษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความแตกต่างทางค่านิยมของการทำงาน การเปลี่ยนแปลง ความต้องการและผลสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง ความต้องการทางเพศทั้งสองในเพศ ๆ กัน เช่น ทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา สุขภาพจิต สถานภาพ และบทบาททางเศรษฐกิจ สังคม ประเพณี วัฒนธรรม และการเมือง ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ในการปรับตัววางแผนชีวิต และการตัดสินใจ ปฏิบัติต่อกันระหว่างเพศ และเพศเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะมีผลทำให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคมและชีวิตครอบครัว

เพศศึกษาจึงเป็นการศึกษาเรื่องของมนุษย์และความแตกต่างทั้งทางร่างกายและจิตใจของเพศชาย เพศหญิง ตลอดจนรู้จักธรรมชาติของมนุษย์ สามารถปรับตัวเองให้มีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมและสามารถครองชีวิตสมรสได้อย่างเป็นสุข

การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียน การให้ความรู้เรื่องเพศแก่เด็กควรเป็นหน้าที่ของครูปกครองและโรงเรียน ซึ่งมีการบรรจุเนื้อหาที่นักเรียนควรรู้ไว้ในหลักสูตร ในประเทศ

สหรัฐอเมริกาได้กำหนดวิชาเพศศึกษาไว้ในหลักสูตรที่โรงเรียนจะต้องสอนแก่เด็กก่อนสำเร็จการศึกษา
ไปประกอบอาชีพและดำเนินครอบครัว

ในการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนนั้น เสนอ อินทรสุขศรี (2504 : 27) ได้เสนอว่า
ควรมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อให้เยาวชนรู้จักเพศของตนเองและเพศตรงข้ามมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้เยาวชนมีความรู้กว้างขวาง เข้าใจความหมายของครอบครัว การสร้าง
ครอบครัว และเศรษฐกิจของครอบครัว
3. เพื่อให้เยาวชนเข้าใจถึงการกำเนิดของมนุษย์
4. เพื่อเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดของเพศตรงข้าม เพื่อสามารถปรับตนเอง
ในการคบหาสมาคมกับโคควยก็
5. เพื่อให้เข้าใจถึงความรักที่แท้จริงไม่ใช่เป็นความใคร่ความปรารถนาของอารมณ์ตาม
ธรรมชาติ
6. เพื่อศึกษาสุขวิทยาทางเพศ

คิลแลนเดอร์ (Kilanders. 1970 : 72 - 74) ได้เน้นมุ่งหมายในการสอน
เพศศึกษาระดับมัธยมศึกษาว่า

1. จะต้องมุ่งสอนเพื่อให้เข้าใจความหมายและความสำคัญของชีวิตคู่ การเป็นพ่อแม่
และชีวิตในครอบครัว
2. รู้จักควบคุมอารมณ์ มีวินัยในตนเอง รู้จักนับถือบุคคลอื่น ซึ่งจะช่วยให้เยาวชน
เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สังคมยอมรับและยกย่อง เข้าใจหน้าที่ของพ่อแม่ มีความรับผิดชอบในครอบครัว
3. เข้าใจลึกซึ้งในเรื่องเพศของมนุษย์ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติที่มนุษย์ทุกคนควรรู้ ไม่น่า
ละอายหรือเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง
4. เรียนรู้วาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์มีได้เกี่ยวข้องกับบุคลิภาพส่วนตัวเท่านั้น
ยังเกี่ยวข้องกับสังคม ศีลธรรม จรรยา และศาสนาด้วย

5. เรียนรู้ถึงโทษและอันตรายจากการประพฤติดีกทางเพศของเด็กชายและเด็กหญิง เช่น การมีเพศสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน การทำแท้ง เป็นต้น
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ และได้ทราบข้อเท็จจริงเรื่องเพศจากนิคา มาร์คา ผู้ให้คำปรึกษา และหมอสอนศาสนา
7. เข้าใจถึงกายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย และเพศหญิง ตลอดจนการสืบพันธุ์
8. มีความซาบซึ้งในมารยาท ศีลธรรมจรรยาอันควรประพฤติของชายหญิงในการคบหาสมาคมในสังคม
9. เข้าใจถึงปัญหาเรื่องเพศของแต่ละบุคคล เช่น การมีระดู การสำเร็จความใคร่ เป็นต้น
10. เรียนรู้ถึงกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี และศีลธรรมจรรยาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น การแต่งงาน การหย่าร้าง การสมรสนอกกฎหมาย ปัญหาโสเภณี
11. เข้าใจถึงพันธกรรมของมนุษย์ เช่น ลัทธิและต่าง ๆ ที่พ่อแม่ถ่ายทอดไปยังบุตรหลาน
12. เข้าใจถึงธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงดูเด็ก การปฏิบัติตัวของมารดาภายหลังคลอด
13. เรียนรู้ถึงปัญหาการเพิ่มประชากรและการวางแผนครอบครัว
14. เรียนรู้ถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับแกมโรค ตลอดจนให้เยาวชนได้รู้ถึงวิธีป้องกัน และรักษาแกมโรค

โดยสรุป ในการจัดการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ควรมีจุดมุ่งหมาย คือ

1. เพื่อให้เยาวชนได้มีความเข้าใจด้านกายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์ชายและหญิง เข้าใจถึงการป้องกันโรคที่จะเกิดกับอวัยวะเพศ ตลอดจนรู้จักตรวจสอบความผิดปกติของอวัยวะเพศได้เพื่อการปฏิบัติและการให้คำแนะนำต่อไป

2. เพื่อให้เยาวชนได้รู้จักการปรับตัวเรื่องเกี่ยวกับทางเพศ และการเข้าสังคมได้กับทุกคนทุกเพศ รู้จักการควบคุมอารมณ์ และการแสดงออกทางเพศที่เหมาะสม รู้จักการแก้ไขปัญหาด้านเพศที่ตนเองเผชิญอยู่

3. เพื่อให้เยาวชนรู้จักการเลือกคู่ครอง การมีวิถีชีวิตที่เป็นสุข การวางแผนครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้อง และรู้หลักเศรษฐศาสตร์ในการครองเรือน

หลักสูตร เพศศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา

เพศศึกษาในระดับมัศึกษานั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย แต่มีได้กำหนดเป็นวิชาที่มีชื่อเฉพาะว่า "เพศศึกษา" เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร จะอยู่ในลักษณะสอดแทรกกับวิชาต่าง ๆ ซึ่งสัมพันธ์กับเรื่องเพศศึกษา เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ สุขศึกษา คหกรรมศาสตร์ และสังคมศึกษา

ในวิชาวิทยาศาสตร์จะกล่าวถึงการเจริญเติบโตของมนุษย์ ระบบการสืบพันธุ์ โดยเน้นสรีรวิทยา ส่วนสุขศึกษาจะกล่าวถึง การเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น การปรับตัวของวัยรุ่น มารยาทในการปฏิบัติต่อต่างเพศ การเลือกคู่ครอง การแต่งงาน การวางแผนครอบครัว ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติในถูกต้อง พันธุกรรม และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสุขปฏิบัติและสุขนิสัย ส่วนพัฒนาการของมนุษย์ทั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาจนเจริญเติบโต แต่ละวัยจะอยู่ในวิชาคหกรรมศาสตร์ เรื่องเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตจะแทรกอยู่กับวิชาสังคมวิทยา เนื้อหาดังกล่าวจะสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายว่า เพื่อให้เยาวชนมีความรับผิดชอบตนเอง ครอบครัว และสังคม ตลอดจนให้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ (กระทรวงศึกษาธิการ.

2523 : 5)

หลักสูตรเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เสนอ อินทรสุขศรี (2527 : 27) เสนอแนะไว้คือ ควรให้มีการศึกษาถึง

1. เซลล์ และการแบ่งตัวของเซลล์
2. การสืบพันธุ์ของสัตว์เซลล์เดียว สัตว์หลายเซลล์ และพืช

3. การเจริญเติบโตของคนในวัยต่าง ๆ
4. การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และจิตใจ เมื่ออย่างเข้าวัยหนุ่มสาว
5. กายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
6. ธรรมชาติของ ทักษะ ความผิดปกติของการมีประจำตัว วิธีการปฏิบัติในระหว่างมีประจำตัว
7. สุขวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
8. มารยาท ศีลธรรมจรรยา อันควรประพฤติของนักศึกษาหญิงในการคบหาสมาคม

กันและกัน

9. ธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด และการเลี้ยงทารก
10. การมีโรค และโรคของอวัยวะสืบพันธุ์
11. ความรักและความใคร่
12. ความผิดและผลเสียจากการประพฤติผิดทางเพศ และการแต่งงานแบบซึ่งลูกก่อนหน้า

ชลิต แนวพานิช (2516 : 26) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า หลักสูตรเพศศึกษาควร

ประกอบด้วย

1. เรื่องทางชีววิทยา ได้แก่ ลักษณะและส่วนประกอบของเพศทั้งชายและหญิง การผสมพันธุ์ การตั้งครรภ์ การคลอดบุตร การแท้งบุตร การคุมกำเนิดวิธีต่าง ๆ ความรู้เรื่องทางโรค การเจริญเติบโตและพัฒนาการของร่างกายมนุษย์ สภาวะแห่งวัยรุ่น
2. เรื่องพัฒนาการส่วนบุคคล ได้แก่ ปัญหาวัยรุ่น ความจำเป็นในการมีความรับผิดชอบในพฤติกรรมทางเพศ ตัวอย่างการตัดสินใจหาทางเรื่องที่มีต้นเหตุมาจากเรื่องทางเพศ การรักษาระดับเพศสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในระดับที่น่าพอใจ ความแตกต่างแห่งความจำเป็นของชายและหญิง ปัญหาการรวมเพศ เพศสัมพันธ์ที่สำคัญ
3. การสอนควรแยกกลุ่ม โดยแยกเป็นชายล้วน หญิงล้วน
4. ควรสอนแบบสหเพศ มีการตอบปัญหา หรือคุยถึงความคิดเห็นส่วนตัว
5. ไม่ควรมีหลักสูตรจำกัด ไม่มีอยู่ในตารางสอน

6. ควรใช้ภาษาง่าย ๆ เป็นกันเอง
7. ควรมีอุปกรณ์การสอน
8. ผู้สอนควรเป็นครูชีววิทยา พยาบาลประจำโรงเรียน และครูผู้ได้รับการอบรมเป็นอย่างดี บางเรื่องอาจเชิญแพทย์ หรือจิตแพทย์มาสอนพิเศษ
9. เมื่อเด็กมีปัญหาอยากทราบเป็นส่วนตัว ครูจะต้องให้คำตอบปัญหานั้น ๆ เป็นส่วนตัว
10. ควรเลือกเรื่องที่จะนำมาสอนให้เหมาะสมกับวัย และเพศของนักเรียน
11. ควรมีกถลองหรือตู้สำหรับบอกความคิดเห็นและความต้องการของเด็ก แล้วนำปัญหานั้นมาสอน

นอกจากนี้ สุชาติ โสมประยูร (2521 : 39 - 40) ได้เสนอแนะการดำเนินการสอนเพศศึกษาไว้ว่า

1. ก่อนจะเริ่มบทเรียนเรื่องเพศศึกษา ควรจะรอให้ครูและนักเรียนมีความคุ้นเคยกันดีเสียก่อน
2. ครูควรสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นกันเอง ให้เด็กรู้สึกว่าเขาเองมีความสามารถ มีความกล้าพอที่จะซักถามปัญหาหรือแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ได้อย่างเสรี
3. ครูจะมีกลองคำถามไว้ให้นักเรียน
4. โรงเรียนสหศึกษาควรสอนรวมทั้งชายและหญิง
5. เรื่องที่สอนควรเลือกให้ตรงตามความสนใจ และความต้องการของเด็ก
6. ครูแนะนำให้นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์
7. ครูควรหาคำศัพท์ทางคำณววิทยาศาสตร์ รวมทั้งคำสุภาพต่าง ๆ ที่จะใช้อธิบายเรื่องอวัยวะเพศหรือพฤติกรรมทางเพศไว้ให้เพียงพอ
8. ครูควรเลือกใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน

ในการอบรมแนะแนวทั้งประเทศ เมื่อเดือนธันวาคม 2518 ได้มีการอภิปรายในหัวเรื่อง "บทบาทนักแนะแนวในการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางเพศ" เกี่ยวกับผู้สอนเพศศึกษา ผู้อภิปราย

สรุปว่าควรเป็นบุคคลต่อไปนี้ (กองแนะแนวการศึกษาและอาชีวศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ.

2519 : 102)

1. ขณะที่นักเรียนอยู่ในครอบครัว ควรเป็นผู้ปกครอง
2. ขณะที่นักเรียนอยู่ในโรงเรียน ควรเป็นครูทุกคน
3. ในโอกาสทั่ว ๆ ไป ผู้ใหญ่ทุกคน ตลอดจนสื่อสารมวลชน ควรให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่เกี่ยวข้องแก่เด็ก

กล่าวโดยสรุป การจัดดำเนินการสอนและอุปกรณ์การสอนเพศศึกษา ควรพิจารณาเรื่องดังต่อไปนี้ คือ

1. ผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นครูด้านชีววิทยา หรือครูที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับเพศศึกษา โดยเฉพาะ และมีความมั่นใจในการซักถามและเกิดความมั่นใจยิ่งขึ้น
2. วิชาที่สอนควรแยกเฉพาะเป็นวิชาเพศศึกษา และควรรวมชายหญิง แต่ไม่ควรใช้ห้องใหญ่เกินไป ควรมีนักเรียนห้องละไม่เกิน 40 คน เพื่อให้เปิดโอกาสซักถามได้ ซึ่งช่วยนักเรียนให้สามารถแก้ปัญหาของชีวิตที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ การรักษาสภาพ และปัญหาทางร่างกาย สังคม จิตใจ ศีลธรรมจรรยา และช่วยให้รู้จักการใช้ชีวิตครอบครัวที่เป็นสุข
3. ควรสอนเพศศึกษาเริ่มต้นจากมัธยมศึกษาเพราะเริ่มเข้าวัยรุ่น ซึ่งมีแรงผลักดันในการต้องการศึกษา อยากู้อยากเห็นในเรื่องเพศ เมื่อให้ความรู้แล้วสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง การให้ความรู้ควรให้อย่างถูกต้อง เพื่อสนองความต้องการของเขา เมื่อให้ความรู้แล้วสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง
4. อุปกรณ์ ครูควรจัดอุปกรณ์และสื่อในการสอนให้ครบและทันสมัย เพื่อให้นักเรียนเข้าใจได้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ใ้แก่ ภาพยนตร์ วีดีโอ ภาพสไลด์ ชุดการสอน หุ่นจำลอง ของจริง เอกสารความรู้เรื่องเกี่ยวกับเพศศึกษา โดยผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ โดยเฉพาะ ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถช่วยในการสอนมีประสิทธิภาพยิ่ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเพศศึกษา

งานวิจัยในประเทศ

เทพพนม เมืองแมน (2518 : 13) ได้ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติของนักเรียนไทยต่อการสอนวิชาเพศศึกษา และประชากรศึกษาในโรงเรียน จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนร้อยละ 94 ต้องการให้มีการสอนเพศศึกษา นักเรียนร้อยละ 94 กล่าวว่าตนเองมีความรู้เพศศึกษาอยู่บ้าง แต่ความรู้ที่มีอยู่น้อยมาก และทราบจากเพื่อน ๆ เล่าต่อกันมา นักเรียนร้อยละ 40 ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษามาจากหนังสือพิมพ์ นักเรียนร้อยละ 52 เสนอแนะให้เริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - ปีที่ 3 โดยให้ครูเป็นผู้สอน ส่วนการวางแผนครอบครัว ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาเพศศึกษา นักเรียนร้อยละ 92 เห็นควยและสนับสนุนการวางแผนครอบครัวของรัฐบาล ร้อยละ 90 เห็นว่าครอบครัวไทยโดยทั่วไปควรมีลูกเพียง 3 คน ส่วนการคุมกำเนิดนั้น นักเรียนทราบวิธีคุมกำเนิดเป็นอย่างดี และหากจำเป็นต้องคุมกำเนิดนักเรียนเลือกใช้ยาคุมกำเนิดถึงร้อยละ 97 และเลือกทำหมันชายและหญิงร้อยละ 79 เลือกใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 78 เลือกใช้ห่วงอนามัยร้อยละ 77 เลือกใช้การฉีดยาคุมกำเนิดร้อยละ 40 เลือกการนับระยะปลอดภัยร้อยละ 57 ส่วนความรู้ความถนัดโรค นักเรียนต้องการให้มีการสอนเรื่องความโรคในระดั้มัธยมศึกษา ร้อยละ 86 นักเรียนมีความรู้ความถนัดโรคติดต่อสมควรร้อยละ 50 มีความรู้ความถนัดโรคไม่ถูกต้องร้อยละ 50 นักเรียนทราบว่าความโรคไม่ไคมีเพียงชนิดเดียวร้อยละ 65 และที่มีความคิดว่าความโรคเป็นอันตรายต่อส่วนรวมมีเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น

วาสนา ศิลากร (2520 : 79) ได้ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดลำปางที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการจะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา นักเรียนชายมีทัศนคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่ดีกว่านักเรียนหญิง นักเรียนที่อยู่ในสภาพชุมชนที่ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศ มีทัศนคติที่ดีต่อการจะจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนที่อยู่ในสภาพชุมชนที่ไม่เกิดปัญหาทางเพศ ส่วนอาภาพร สุทวงษ์

(2520 : 81) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน จังหวัดชลบุรี ที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้งหมดคัดค้านการสอนเพศศึกษา นักเรียนชายมีทัศนคติในการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาคือว่านักเรียนหญิง นักเรียนร้อยละ 81.90 ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์เป็นอันดับหนึ่ง นักเรียนเสนอแนะว่าควรสอนเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และผู้สอนเรื่องเพศศึกษาควรเป็นครู

นิยม นิมิตระกุล (2518 : 80 - 83) พิเชษฐ์ ศรีวรกุล (2518 : 70 - 78) และสำราญ เพชรจอม (2518 : 76) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในส่วนกลางที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ร่วมกันเป็นโครงการโดย นิยม นิมิตระกุล ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต พิเชษฐ์ ศรีวรกุล ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล และสำราญ เพชรจอม ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนราษฎร์ ผลการวิจัยของบุคคลทั้งสามปรากฏสอดคล้องกันคือ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนแต่ละประเภท ในส่วนกลางมีเจตคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา นักเรียนชายและหญิงในโรงเรียนทั้งสามประเภท มีเจตคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาต่างกัน โดยนักเรียนชายมีเจตคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาคือว่านักเรียนหญิง

สุกานดา สุวนิชชาติ (2530 : 26) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาทางเพศศึกษา ในนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา มีจำนวน 3,652 คน จากโรงเรียนพาณิชยการ 4 แห่ง เป็นนักเรียนหญิง 2,533 คน เป็นชาย 1,119 คน ส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 19 ปี หรือต่ำกว่า นับถือศาสนาพุทธและยังโสด

นักเรียนหญิงที่เป็นโสด จำนวน 2,450 คน เคยมีเพศสัมพันธ์ 69 คน หรือร้อยละ 14.1 โดยมีเพศสัมพันธ์กับคนรักร้อยละ 78.2 กับเพื่อนร้อยละ 15.9 เมื่อมีเพศสัมพันธ์ไม่ได้คุมกำเนิดทวยวิธีการใด ๆ เลย ร้อยละ 76.8

นักเรียนชายที่เป็นโรค 726 คน เคยมีเพศสัมพันธ์ 372 คน หรือร้อยละ 51.23 โดยมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี คนรัก และทั้งโสเภณี กับคนรักในจำนวนที่ไม่ต่างกันมากนักคือ ร้อยละ 25.5, 23.1 และ 39.9 ตามลำดับ เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีจะไม่ใช้วิธีป้องกัน การโรคเลย ร้อยละ 56.2 และใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 41.3

นักเรียนชายมีความรู้เรื่องคุมกำเนิดมากกว่านักเรียนหญิง โดยนักเรียนชายที่มีความรู้เรื่องคุมกำเนิดได้จากหนังสือคุมกำเนิดเป็นอันดับแรก ได้จากการศึกษาในชั้นเรียนเป็นอันดับ 2 และจากสื่อมวลชนเป็นอันดับ 3 จากแหล่งอื่นมีเพียงเล็กน้อย

นักเรียนหญิงและนักเรียนชาย มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานและความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีประสบการณ์ทางเพศของคู่สมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความต้องการคลินิกให้คำปรึกษาวัยรุ่นและต้องการให้มีหน่วยงานที่ให้คำปรึกษาทางเพศในโรงเรียนมากพอกันคือ ร้อยละ 70 ทั้ง 2 กลุ่ม นักเรียนต้องการให้มีการตั้งชมรมป้องกันและแก้ไขโรคทางเพศในโรงเรียน โดยต้องการสนับสนุนทางด้านความรู้ทางเพศศึกษาที่ถูกต้องเป็นอันดับแรก และต้องการบุคลากรทางแพทย์เป็นอันดับ 2

งานวิจัยในต่างประเทศ

ปี ค.ศ. 1972 ฮอปกินส์ (Hopkins. 1972 : 28) ได้สำรวจพฤติกรรมทางเพศของสตรีอเมริกันและนิวยอร์ก จำนวน 4,611 คน พบว่า ร้อยละ 46 เคยรวมประเวณีแล้ว เมื่ออายุได้ 20 ปี ในจำนวน 1,000 คน จะมีสตรีที่ตั้งครรภ์โดยไม่ได้อิงแต่งงาน 198 คน

เบอร์รี่ (Berry. 1974 : 441 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน Dade County จำนวน 5 โรงเรียน ผลปรากฏว่า โรงเรียนส่วนใหญ่สอนวิชาเพศศึกษาแทรกกับวิชาต่าง ๆ และทางโรงเรียนมีวิทยากร ซึ่งบางวิชาที่วิชาเพศศึกษาบรรจุอยู่ด้วย การสอนเพศศึกษาเป็นความรับผิดชอบ โรงเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้จัดหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียน แต่บางแห่งไม่ได้จัดสอน เพราะขาดบุคลากรด้านนี้ การร่างหลักสูตรเพศศึกษาควรร่วมมือกันทุกฝ่าย ทั้งผู้ปกครอง นักเรียน ผู้บริหารโรงเรียน และชุมชนนั้น

เหตุผลของชุมชนเป็นที่กำหนดประสิทธิภาพการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน สื่อมวลชนต่าง ๆ มีผล

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ต่อเจตคติด้านเพศศึกษาของนักเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเรียนเรื่องเพศศึกษาในมหาวิทยาลัย ในการสอนเพศศึกษานั้นควรเน้นข้อเท็จจริงในเรื่องค่านิยม และเจตคติ และเจตคติที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

เร (Rae. 1974 : 7564 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น ซึ่งเป็นชนชั้นกลางทั่ว ๆ กรุงวอชิงตัน ดีซี ตั้งแต่อายุ 11 - 19 ปี จำนวน 135 คน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจผลในการจัดสอนเพศศึกษาเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อเรื่องเพศ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการศึกษาวิชาเพศศึกษาแล้วมีเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศ มีใจกว้างขึ้น วัยรุ่นเหล่านี้มีความเชื่อกันนี้

เรื่องเพศเป็นเรื่องของแต่ละบุคคลจะตัดสินใจเอาเองมากกว่าที่จะเป็นเรื่องปฏิบัติตามกฎหรือข้อบังคับของชุมชน

วัยรุ่นที่ได้รับการศึกษาในเรื่องเพศศึกษาแล้ว มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศอย่างถูกต้องเรียบร้อยมากขึ้น

เนื้อหาวิชาเพศศึกษามีได้เป็นเครื่องชักจูงให้มีการประพฤติผิดทางเพศ วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าเพศศึกษาควรจะให้ความรู้เรื่องคุมกำเนิดอย่างชัดเจน วัยรุ่นที่ได้รับการศึกษาแล้วยังมีความกล้าเสี่ยงกับการตั้งครรภ์ กามโรค และการถูกข่มขืนวามีไม่มีความสัมพันธ์

ลวน ซีเกล (Segal. 1963 : 708) ได้วิจัยทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษา ได้แบ่งหัวข้อ ซึ่งควรประกอบกันขึ้นเป็นเนื้อหาวิชาเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กหญิงและเด็กชาย การสืบพันธุ์ ความรับผิดชอบในครอบครัว การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การเกี่ยวพาราสี การปฏิบัติตัวในชีวิตสมรส การนัดพบระหว่างชายหญิง สุขปฏิบัติระหว่างการมีประจำเดือน การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจในวัยรุ่น กามโรค

การสอนเพศศึกษานั้น มีผู้วิจัยได้เสนอแนะไว้ว่า หลักสูตรเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษาควรประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจต่าง ๆ คือ

การเจริญเติบโตของมนุษย์ในวัยต่าง ๆ จิตวิทยาวัยรุ่น ปัญหาวัยรุ่น ส่วนประกอบ และหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ทั้งชายและหญิง โรคของอวัยวะสืบพันธุ์และทางโรค และปัญหาที่เกี่ยวข้อง ของ หลอดชนกการป้องกัน มารยาท ศีลธรรมจรรยาของชายหญิงในการติดต่อคบหากัน การเลือกคู่ครอง การแต่งงาน การปฏิบัติต่อเพศตรงข้าม การปรับตัวในชีวิตคู่ ธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การปฏิสนธิ การแท้ง อันตรายจากการทำแท้ง การคลอดและการปฏิบัติตน การเลี้ยงทารก การวางแผนครอบครัว

สมมติฐานการวิจัย

1. ความเห็นและความต้องการของครูที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตร และวิธีสอนเพศศึกษา แตกต่างกัน
2. ความเห็นและความต้องการของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตร และวิธีสอนเพศศึกษา แตกต่างกัน
3. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความต้องการในด้านเนื้อหาของหลักสูตร และวิธีสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน
4. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความต้องการด้านเนื้อหาของหลักสูตร และวิธีสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะดำเนินการลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดการหาค่ากับข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
8. แผนโครงการสอนพิเศษศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ ครูและนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 9 เขต ได้แก่ เขตพระนคร บางรัก ยานนาวา ดุสิต พญาไท ห้วยขวาง หนองจอก กทม. บางกอกน้อย บางกอกใหญ่

1.1 ครู ได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน ครูใหญ่ และบุคลากรที่ทำหน้าที่สอนอยู่ในโรงเรียนสหศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,360 คน

1.2 นักเรียน ในโรงเรียนสหศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร จำนวน 23,194 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ครู จำนวน 260 คน นักเรียน จำนวน 325 คน ของโรงเรียนในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนวัดสังเวช พุทธจักรวิทยา

เจ้าพระยาวิทยาคมน จุฬาราชวิทยาลัย สันติราษฎร์วิทยาลัย สุรศักดิ์มนตรี วัฒนธรรมา
 จุฬาราชวิทยาลัย วัดประดู่ในทรงธรรม

3. วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage)
 มีขั้นตอนในการสุ่ม ดังนี้

3.1 วิธีสุ่มอย่างง่าย Simple random sampling สุ่มโรงเรียนสหศึกษา
 มัธยมศึกษาในเขตชั้นใน เขตละ 1 โรงเรียน ได้ 9 โรงเรียน ดังตาราง 1

3.2 สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบการแบ่งชั้น (Stratified random sampling)
 โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจิกและมอร์แกน (Krejcie and Morgan
 1976 : 600) ได้กลุ่มครู จำนวน 260 คน และกลุ่มนักเรียน จำนวน 325 คน
 ดังตาราง 2

ตาราง 1 รายชื่อโรงเรียนเฉพาะเขตชั้นในที่มีโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนที่เป็น
กลุ่มตัวอย่าง

เขตชั้นใน	โรงเรียนสหศึกษาที่อยู่ในเขต ชั้นใน	โรงเรียนสหศึกษาที่สุ่มได้
พระนคร	วัดสังเวช	วัดสังเวช
ปทุมวัน	เตรียมอุดมศึกษา	
บางรัก	พุทธจักรวิทยา	พุทธจักรวิทยา
ยานนาวา	เจ้าพระยาวิทยาคม	เจ้าพระยาวิทยาคม
	นนทรีวิทยา	
	ยานนาเวศวิทยาคม	
ดุสิต	สุวรรณสุทธารามวิทยา	สุวรรณสุทธารามวิทยา
	ราชวินิต (มัธยม)	
	ศิลาจารพันธ์	
	วัดถนนพรหม	
พญาไท	สันติราษฎร์วิทยาลัย	สันติราษฎร์วิทยาลัย
	สามเสนวิทยาลัย	
	มักกะสันพิทยา	
ห้วยขวาง	สุรศักดิ์มนตรี	สุรศักดิ์มนตรี
	จันทร์พูนบำเพ็ญ	
	ประชาราษฎร์อุปถัมภ์	
	กุญแจวิทยารามวิทยาคม	

ตาราง 1 (ต่อ)

เขตชั้นใน	โรงเรียนสหศึกษาที่อยู่ในเขตชั้นใน	โรงเรียนสหศึกษาที่สุ่มได้
ชนบุรี บางกอกน้อย บางกอกใหญ่	วัดอินทาราม วัดดาวคะนอง ชนบุรีวรเทพีพิลารักษ์ สุวรรณารามวิทยาคม มัธยมวัดดุสิต สวนอัมฤต วิมุขารามพิทยากร วัดบรมวงศด วัดนายโรง จีโนรสวิทยาคม วัดประดู่ในทรงธรรม เทพินรงครอน	วัดอินทาราม สุวรรณารามวิทยาคม วัดประดู่ในทรงธรรม

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างครูและนักเรียน แยกตามโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวนประชากร ครู	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ครู	จำนวนประชากร นักเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง นักเรียน
วัดสังเวช	137	26	2,172	32
พุทธจักรวิทยา	128	23	2,669	38
เจ้าพระยาวิทยาคม	116	21	2,173	31
สุวรรณสุทธารามวิทยา	102	18	1,778	25
สันติราษฎร์วิทยา	244	46	3,559	50
สุรศักดิ์มนตรี	213	48	3,925	54
วัดอินทาราม	117	21	1,895	26
สุวรรณารามวิทยาคม	154	29	2,447	34
วัดประดู่ในทรงธรรม	149	28	2,534	36
รวม	1,360	260	23,194	325

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร และวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร แบบสอบถามดังกล่าวผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความเห็นเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และความต้องการด้านเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีลักษณะเป็น มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับของ ลิเคิร์ต (Likert) มีคำถาม อยู่ 25 ข้อ คำถามแบ่งเป็น 2 ตอนด้วยกันคือ ตอนที่ 1 และตอนที่ 2 สำหรับการตรวจให้ คะแนนนี้ คำถามตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดตามค่าน้ำหนักสมมุติของตัวเลือกที่เป็นคำตอบดังนี้

ตอนที่ 1	โรงเรียนได้สอนมากที่สุดให้ค่าน้ำหนัก	5	คะแนน
	โรงเรียนได้สอนมากให้ค่าน้ำหนัก	4	คะแนน
	โรงเรียนได้สอนปานกลางให้ค่าน้ำหนัก	3	คะแนน
	โรงเรียนได้สอนน้อยให้ค่าน้ำหนัก	2	คะแนน
	โรงเรียนได้สอนน้อยที่สุดให้ค่าน้ำหนัก	1	คะแนน

สำหรับการตรวจให้คะแนนคำถามตอนที่ 2 นั้น ผู้วิจัยได้กำหนดตามค่าน้ำหนักสมมุติของตัวเลือกที่เป็นคำตอบ ดังนี้

ตอนที่ 2	ต้องการให้โรงเรียนสอนมากที่สุดให้ค่าน้ำหนัก	5	คะแนน
	ต้องการให้โรงเรียนสอนมากให้ค่าน้ำหนัก	4	คะแนน
	ต้องการให้โรงเรียนสอนปานกลางให้ค่าน้ำหนัก	3	คะแนน
	ต้องการให้โรงเรียนสอนน้อยให้ค่าน้ำหนัก	2	คะแนน
	ต้องการให้โรงเรียนสอนน้อยที่สุดให้ค่าน้ำหนัก	1	คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีสอนที่โรงเรียนใช้อยู่ในปัจจุบันและความต้องการให้ครูใช้วิธีสอนพิเศษศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) มีค่าถามอยู่ 25 ข้อ ค่าถามแบ่งเป็น 2 ตอนด้วยกัน คือ ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 สำหรับการตรวจให้คะแนนนั้น ค่าถามตอนที่ 3 ผู้วิจัยได้กำหนดตามคำแนะนำนักสถิติของตัวเลือกที่เป็นคำตอบ ดังนี้

ตอนที่ 3	โรงเรียนใช้วิธีสอนมากที่สุดให้ค่าน้ำหนัก	5	คะแนน
	โรงเรียนใช้วิธีสอนมากให้ค่าน้ำหนัก	4	คะแนน
	โรงเรียนใช้วิธีสอนปานกลางให้ค่าน้ำหนัก	3	คะแนน
	โรงเรียนใช้วิธีสอนน้อยให้ค่าน้ำหนัก	2	คะแนน
	โรงเรียนใช้วิธีสอนน้อยที่สุดให้ค่าน้ำหนัก	1	คะแนน

สำหรับการตรวจให้คะแนนตอนที่ 4 ผู้วิจัยได้กำหนดตามคำแนะนำนักสถิติของตัวเลือกที่เป็นคำตอบ ดังนี้

ตอนที่ 4	ต้องการให้โรงเรียนใช้วิธีสอนมากที่สุดให้ค่าน้ำหนัก	5	คะแนน
	ต้องการให้โรงเรียนใช้วิธีสอนมากให้ค่าน้ำหนัก	4	คะแนน
	ต้องการให้โรงเรียนใช้วิธีสอนปานกลางให้ค่าน้ำหนัก	3	คะแนน
	ต้องการให้โรงเรียนใช้วิธีสอนน้อยให้ค่าน้ำหนัก	2	คะแนน
	ต้องการให้โรงเรียนใช้วิธีสอนน้อยที่สุดให้ค่าน้ำหนัก	1	คะแนน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือ หรือเอกสารต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม หลังจากนั้นปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อวางแผนดำเนินการ

2. ศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวกับเทคนิคการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกสารการสอนพิเศษศึกษา

3. นำผลการศึกษาค้นคว้าจากข้อ 2 มาเขียนเป็นแบบสอบถามที่จะศึกษาเรื่องความเห็นและความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 50 ข้อ โดยแบ่งเป็น

3.1 แบบสอบถามความเห็นเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และความต้องการด้านเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 25 ข้อ

3.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีการสอนที่โรงเรียนใช้อยู่ในปัจจุบัน และความต้องการให้ครูใช้วิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 25 ข้อ

4. หากคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหา โดยให้ผู้ที่มีความรู้เรื่องเพศศึกษา 6 ท่าน คือ แพทย์ผู้ชำนาญทางด้านสูติเวชกรรม 1 ท่าน แพทย์จิตเวช 1 ท่าน ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา 2 ท่าน ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา 2 ท่าน

5. นำแบบสอบถามที่ตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา จำนวน 80 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9495 แสดงว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีความเชื่อมั่นสูง เหมาะสำหรับนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกจ่ายตนเอง และผู้วิจัยได้ไปเก็บข้อมูลที่ได้นัดหมายไว้ ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 4 สัปดาห์ คือตั้งแต่วันที่ 2 มิถุนายน 2531 ถึง 30 มิถุนายน 2531 แบบสอบถามที่แจกออกไปทั้งหมด 505 ฉบับ ได้รับคืน 562 ฉบับ คัดฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออก 4 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.39 โดยแยกเป็นครู 251 ฉบับ นักเรียน 307 ฉบับ เหลือเป็นแบบสอบถามที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์เพียง 556 ฉบับ

การจัดกระทำกับข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดคัดเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ แยกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มครูและนักเรียน นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 3 ตรวจหาความถี่แล้วคิดเป็นร้อยละ จากนั้นจึงนำผลจากการวิเคราะห์ไปใช้ในการเสนอโครงการสอนเพศศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานคร ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความต้องการในการสอนเพศศึกษา โดยการหาคะแนนเฉลี่ย (Mean) เป็นรายข้อและรายด้าน แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ประเมินความต้องการในการสอนตามแนวของ เบสท์ (Best. 1981 : 179 - 187)

1.00 - 1.50 จัดเป็นคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด มีความต้องการให้สอนหรือให้ปฏิบัติระดับต่ำมาก

1.51 - 2.50 จัดเป็นคะแนนเฉลี่ยน้อย มีความต้องการให้สอนหรือให้ปฏิบัติระดับต่ำ

2.51 - 3.50 จัดเป็นคะแนนเฉลี่ยปานกลาง มีความต้องการในการให้สอนหรือปฏิบัติระดับปานกลาง

3.51 - 4.50 จัดเป็นคะแนนเฉลี่ยสูงมาก มีความต้องการให้สอนหรือปฏิบัติในระดับมาก

4.51 - 5.00 จัดเป็นคะแนนเฉลี่ยสูงมากที่สุด มีความต้องการในการให้สอนหรือปฏิบัติในระดับมากที่สุด

2. ทดสอบความแตกต่างระหว่างความต้องการในการจัดสอนเพศศึกษาของครูและนักเรียน โดยใช้ค่า t - test

3. วิเคราะห์ความต้องการในการให้สอนพิเศษ โดยการหาความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อวัดการกระจายของคะแนน ถ้าค่าคะแนนสูง แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความต้องการให้สอนพิเศษแตกต่างกันมาก ถ้าค่าคะแนนต่ำ แสดงว่ามีความต้องการให้สอนพิเศษต่างกัันน้อย หรือมีความต้องการคล้าย ๆ กัน

4. เปรียบเทียบความต้องการในการสอนพิเศษของกลุ่มนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และทดสอบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย ระหว่างคู่ ตามวิธีการของนิวแมน-คูลส์ โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย

1.2 ค่าความแปรปรวน

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ α - Coefficient (ส่วน ส่ายยศ

และอังคณา ส่ายยศ. 2528 : 171) จากสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ

s_1^2 แทน คะแนนความแปรปรวนรวมเป็นรายข้อ
 s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

3. ทดสอบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ
 t - test (ถวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 86)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

s_1^2, s_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

n_1, n_2 แทน ค่าจำนวนคนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

4. หากการวัดความต้องการเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา โดยรวบรวมความถี่
 แล้วคิดเป็นร้อยละ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์และหาข้อมูลทางสถิติต่าง ๆ โดยใช้เครื่อง
 คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS - X

เสนอโครงการสอนเพศศึกษา

ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยจากการศึกษา การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามความเห็น
 และความต้องการของครูและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มาประกอบในการเสนอโครงการสอน
 เพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานคร ซึ่งใน
 โครงการประกอบด้วย ชื่อโครงการ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ เป้าหมาย หลักสูตร การ
 บริหารการสอน วิธีการ งบประมาณ และผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน (Mean)
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
t	แทน	t - test

วิธีการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับของจุดมุ่งหมายการวิจัยคือ

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาความเต็มและความต้องการของครูและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษา การเสนอข้อมูลมีดังนี้

แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความเต็มและความต้องการของครูและนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษา ดังแสดงผลในตาราง

3 - 6

ตอนที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษา โดยจำแนกตามเพศและระดับชั้น การเสนอข้อมูลมีดังนี้

2.1 เปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงที่มีต่อเนื้อหา
ของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังแสดงผลในตาราง 7 - 8

2.2 เปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ดังแสดงผลในตาราง 9 - 10

ตอนที่ 3 แสดงรายละเอียดของข้อมูลจากคำถามปลายเปิด ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะของครูและ
นักเรียนในการปรับปรุงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
ชั้นใน กรุงเทพมหานคร ดังแสดงผลในตาราง 11 - 14

ตอนที่ 4 เสนอโครงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร จากผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ศึกษาความเห็นและความต้องการของครูและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษา

1.1 ความเห็นและความต้องการของครูที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตร ในโรงเรียน
มัธยมศึกษา ดังรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความเห็น และความต้องการของครู
ที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

เนื้อหาของหลักสูตร	การจัดสอนในปัจจุบัน N = 251		ความต้องการของครู N = 251		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. ความรู้เกี่ยวกับสรีระของมนุษย์	3.0558	.842	3.8167	.747	-10.71*
2. พัฒนาการเริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิ จนสู่วัยผู้ใหญ่	2.9761	.834	3.6853	.854	- 9.42*
3. ระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์	2.8446	.883	3.5299	.806	- 9.08*
4. ทัศนคติรวมและการถ่ายทอด ลักษณะกรรมพันธุ์	2.8685	.873	3.6733	.793	-10.81*
5. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และอารมณ์ของวัยรุ่น	3.0676	.959	3.9841	.899	-10.80*
6. พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ทั้งที่ปกติและผิดปกติ	2.7251	.867	3.7410	.895	-12.92*
7. ความรัก ความใคร่ และ จริยธรรมทางเพศของวัยรุ่น	2.6295	.905	3.6733	.915	-12.85*
8. การสร้างเสริมตนเองและ บุคลิกภาพของวัยรุ่น	2.7649	.941	3.8406	.871	-13.30*
9. มารยาทอันควรปฏิบัติในการ คบกับเพื่อนต่างเพศ	2.8088	.994	3.9084	.931	-12.79*

ตาราง 3 (ต่อ)

เนื้อหาของหลักสูตร	การจัดสอบในปัจจุบัน N = 251		ความต้องการของครู N = 251		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
10. การเลือกคู่มือ (การศึกษา อุปนิสัย รสนิยม พื้นฐานความรู้ ความรัก)	2.4741	1.017	3.7530	.864	-15.18 *
11. การแต่งงาน การครองรัก ครองเรือน	2.3984	.972	3.6215	.965	-14.14 *
12. เพศสัมพันธ์และการปลดปล่อย ความใคร่	2.0637	.940	3.2869	1.049	-13.75 *
13. การตั้งครรภ์ การบำรุงรักษา สุขภาพระหว่างตั้งครรภ์	2.4263	.983	3.4024	1.001	-11.03 *
14. การคลอด และการเป็นมารดา	2.3347	.942	3.3267	1.002	-11.42 *
15. การบริหารทารกและการเลี้ยง อบรมเด็ก	2.5219	.965	3.4502	.904	-11.13 *
16. การปฏิบัติตัวก่อนและหลังคลอด	2.2351	.994	3.1992	1.016	-10.75 *
17. วิธีการคุมกำเนิดโดยวิธีต่าง ๆ (เช่น โดยวิธีกินยา ใส่ห่วง ทำหมัน เป็นต้น)	2.6853	1.012	3.5697	1.054	- 9.54 *

ตาราง 3 (ต่อ)

เนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษา	การจัดสอนในปัจจุบัน N = 251		ความต้องการของครู N = 251		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
18. การวางแผนครอบครัวโดยยืดยานาคของครอบครัว ความพร้อมในการมีบุตร หลักเศรษฐศาสตร์ในการครองเรือน	2.5817	.915	3.6853	.921	-13.47*
19. อันตรายจากโรคเพศสัมพันธ์และการป้องกันรักษา (เช่น กามโรค เอดส์ การอักเสบ)	2.6853	1.036	3.9004	.918	-13.91*
20. การทำแท้ง อันตรายจากการทำแท้ง	2.3665	1.051	3.7570	1.035	-14.93*
21. ลักษณะประจำเดือนผิดปกติและวิธีปฏิบัติตน	2.6255	1.006	3.8406	.937	-14.00*
22. ประเพณีและวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับการสู่ขอ การหมั้น การแต่งงาน ฯลฯ	2.6096	.979	3.5697	.893	-11.48*
23. กฎหมายเกี่ยวกับการประพฤติดีกทางเพศ (การข่มขืน การท่วงเพี้ยวกักขัง ฆมรสนอกกฎหมาย)	2.2590	1.000	3.7131	.941	-16.78*

ตาราง 3 (ต่อ)

เนื้อหาของหลักสูตร เพศศึกษา	การจัดสอนในปัจจุบัน N = 251		ความต้องการของครู N = 251		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
24. หน่วยงานที่ส่งเคราะห์ประชาชน เมื่อมีปัญหาทางเพศ	2.5100	.936	3.7809	.936	-15.01 *
25. วิธีการควบคุมอารมณ์ทางเพศ	2.3865	1.003	3.7131	1.003	-14.82 *
เฉลี่ย	2.6050	.955	3.6461	.925	-12.56 *

$$P < .05 \quad t .05 (df \ 500) = 1.97$$

ข้อมูลจากตาราง 3 แสดงว่าครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า โรงเรียนได้ทำการสอนเนื้อหาต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในตารางอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายเนื้อหา พบว่ามีบางเนื้อหาที่โรงเรียนจัดสอนในระดับน้อย เป็นพบว่า การเลือกคูครอง เพศสัมพันธ์ และการปลดปล่อยความใคร่ การตั้งครรภ์และทำแท้ง การคลอด และการเป็นมารดา การปฏิบัติตนก่อนและหลังคลอด การทำแท้ง ภูมิพ่ายที่เกี่ยวข้องกับการประพฤติดังกล่าวทางเพศและวิธีควบคุมอารมณ์ทางเพศ เป็นต้น

คณะครูมีความต้องการให้สอนเนื้อหาต่าง ๆ ที่ประมวลไว้ในตารางในระดับมากเกือบทุกข้อ มีเพียงบางเรื่อง เช่น เพศสัมพันธ์และการปลดปล่อยความใคร่ การตั้งครรภ์และทำแท้ง การคลอด การเป็นมารดา การบริหารทารก และการเลี้ยงดูเด็ก และการปฏิบัติตัวก่อนและหลังคลอดเท่านั้น ที่ครูต้องการให้นำมาสอนน้อยกว่าท่านอื่น แต่ก็อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเนื้อหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและอารมณ์ของวัยรุ่น มารยาทอันควรปฏิบัติในการคบเพื่อน ทางเพศ และอันตรายจากโรคเพศสัมพันธ์และการป้องกันรักษา เป็นความต้องการที่มีความสำคัญ เป็น 3 อันดับต้น ๆ

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการจัดสอนเนื้อหาในปัจจุบัน และความต้องการให้มีการจัดสอนในอนาคตตามความเห็นของครู พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ โดยค่าเฉลี่ยของความต้องการสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีการจัดสอนในปัจจุบัน

1.2 ความเห็นและความต้องการของครูที่มีต่อวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ดังรายละเอียดในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความเห็นและความต้องการของครู
ที่มีต่อวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

วิธีสอนเพศศึกษา	วิธีปฏิบัติในปัจจุบัน N = 251		ความต้องการของครู N = 251		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. จัดอาจารย์ให้ตอบปัญหาทางเพศแก่นักเรียน	1.9163	.893	3.3426	.850	-18.33*
2. จัดวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้แก่นักเรียน	2.2032	.914	3.4622	.830	-16.16*
3. จัดนิทรรศการและการอบรมเพศศึกษาในปัญหาที่เกิดขึ้นแก่สังคม	2.0199	.936	3.4303	.911	-17.11*
4. จัด "สัปดาห์ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา" เป็นประจำทุกปี เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ลึกซึ้ง	1.8725	.925	3.3347	.839	-18.55*
5. จัดหนังสือและสื่อที่ทันสมัย เพื่อให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง	2.3665	.913	3.5378	.868	-14.72*
6. จัดให้มีการอภิปรายโดยวิทยากรพิเศษเกี่ยวกับปัญหาเพศศึกษาในวัยรุ่น	2.0040	.879	3.4502	.934	-17.87*

ตาราง 4 (ต่อ)

วิธีสอนเพศศึกษา	วิธีปฏิบัติในปัจจุบัน N = 251		ความต้องการของครู N = 251		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
7. ใ้หม่นิทรคการหรือกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ชุมชนจัดขึ้น	2.0398	.958	3.3267	.865	-15.79
8. สาขิตกกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อวิถีชีวิตนักเรียน เช่น การเข้าสังคมกับเพื่อนต่างเพศ การพนัน การบริโภคนาหารก	2.1833	.967	3.3466	.869	-14.18
9. จัดทัศนศึกษาไปสถานที่สำคัญต่าง ๆ เช่น ศูนย์เด็กกำพร้า หน่วยงานควบคุมการโรค เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความคิด ความรับผิดชอบ ต่อสังคม	1.9602	.971	3.4831	.931	-17.93
10. จัดเอกสาร หรือ "คำถามคำตอบ" เผยแพร่ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่วัยรุ่น	1.8446	.905	3.3347	.872	-18.78
11. จัดสอนเพศศึกษาเป็นวิชาบังคับสำหรับทุกคน	2.3825	1.053	3.4980	.887	-12.83

ตาราง 4 (ต่อ)

วิธีสอนเพศศึกษา	วิธีปฏิบัติในปัจจุบัน N = 251		ความต้องการของครู N = 251		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
12. จัดสอนเรื่องให้นักเรียนต้องการรู้ เป็นกรณีพิเศษ	2.0996	.891	3.3028	.856	-15.43*
13. ให้นักเรียนศึกษาทำความเข้าใจเรื่อง ที่สนใจและนำมาคิดประกาศ เผยแพร่แก่นักเรียนทั่วไป	2.1155	.975	3.2908	.885	-15.43*
14. บรรยายเนื้อหาเท่าที่กำหนดไว้ ในหลักสูตร	2.7610	1.011	3.1952	.987	- 4.87*
15. ให้นักเรียนซักถามปัญหาเพศ สัมพันธ์และการครองเรือนอย่าง กว้างขวางในช่วงชั่วโมงที่สอน	2.5578	1.043	3.4701	.904	-10.47*
16. ให้นักเรียนเข้าปรึกษาอาจารย์ เป็นส่วนตัวหากมีปัญหาลังใจ ในเรื่องนี้	2.5618	1.027	3.5976	.900	-12.02*
17. จัดนิทรรศการและการบรรยาย พิเศษโดยฝ่ายแนะแนวเพื่อเพิ่ม ทุนความรู้เพศศึกษา	2.2271	.930	3.5060	.869	-15.92*

ตาราง 4 (ต่อ)

วิธีสอนเพศศึกษา	วิธีปฏิบัติในปัจจุบัน N = 251		ความต้องการของครู N = 251		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
18. เลือกปัญหาหรือหัวข้อใหม่ ๆ แปลก ๆ ที่เป็นประโยชน์มาสอน หรืออภิปรายในชั้น	2.2749	.908	3.4303	.902	-14.30*
19. ให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้เองจากเอกสารในห้องสมุด	2.5817	.923	3.5578	.915	-11.89*
20. มอบหมายให้นักเรียนค้นคว้าและรายงานในหัวข้อที่กำหนด	2.7928	.884	3.3865	.866	- 7.60*
21. สนับสนุนให้เขียนชนนิทรรศการ และกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ในเรื่องเพศศึกษาของสถาบันอื่น	2.5697	.929	3.4502	.917	-10.69*
22. จัดแยกกลุ่มนักเรียนชายหญิง เมื่อมีการเรียนเรื่องเพศสัมพันธ์	2.0916	.986	3.0637	1.108	-10.38*
23. ใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัยประกอบการเรียนการสอนเพศศึกษา	2.3267	.970	3.4781	.918	-13.66*

ตาราง 4 (ต่อ)

วิธีสอนเพศศึกษา	วิธีปฏิบัติในปัจจุบัน N = 251		ความต้องการของครู N = 251		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
24. แนะนำหนังสือและหนังสือพิมพ์ รายวันให้นักเรียนอ่านเพื่อเพิ่ม ความรู้ในเรื่องนี้	2.6534	.973	3.4980	.914	-10.00*
25. สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับปัญหา ชีวิต ปัญหาทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาสุขภาพอนามัยวัยรุ่นใน การเรียนปกติเมื่อมีโอกาส	2.7689	1.029	3.7251	.886	-11.16*
เฉลี่ย	2.2070	.939	3.4185	.900	-13.99*

$$P < .05 \quad t .05 (df \ 500) = 1.97$$

จากตาราง 4 เมื่อศึกษาความเห็นของครูเกี่ยวกับวิธีที่โรงเรียนใช้สอนเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา พบว่า โรงเรียนที่ได้ใช้วิธีต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในตารางอยู่ในระดับน้อย โดยเฉพาะวิธีจัดครูให้สอนปัญหาทางเพศแก่นักเรียน การจัดสภาพความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา จัดทัศนศึกษาไปศูนย์เด็กกำพร้าและอื่น ๆ จัดเอกสารถามตอบเพื่อเผยแพร่ความรู้แก่วัยรุ่น เป็นต้น และวิธีที่โรงเรียนใช้อยู่บ้าง

โคกแก้ว การสอนโดยวิธีบรรยาย เปิดให้คำถามในช่วงที่มีการเรียนเนื้อหา นั้น ๆ ให้เข้าปรึกษา ส่วนตัวเมื่อมีปัญหาของใจ ให้ค้นคว้าในห้องสมุด ทำรายงานในหัวข้อที่กำหนด แจกให้ไปชม นิทรรศการที่จัดขึ้นในสถาบันอื่น ๆ และให้อ่านหนังสือพิมพ์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ รวมทั้งการสอดแทรก ความรู้ในเรื่องนี้ไว้ในบทเรียนเมื่อมีโอกาสเหมาะสม

เมื่อพิจารณาวิธีสอนที่ครูต้องการให้นำมาใช้สอนเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษา พบว่าครู ต้องการให้ใช้วิธีสอนต่าง ๆ ที่ระบุไว้ให้มากขึ้นทุกวิธี โดยเฉพาะการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับ เพศศึกษาไว้ในบทเรียนเมื่อโอกาสเหมาะสม การให้โอกาสนักเรียนเข้าปรึกษากับครูเป็นส่วนตัว เมื่อมีปัญหา ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในห้องสมุด จัดหนังสือและสื่อทันสมัยให้นักเรียน ศึกษาด้วยตนเอง จัดนิทรรศการและการบรรยายพิเศษเพื่อแนะแนวความรู้เรื่องเพศศึกษา วิธีดังกล่าว นี้เป็นวิธีที่ครูต้องการมาก โดยให้ความสำคัญเป็น 5 อันดับแรก

เมื่อเปรียบเทียบความถี่เกี่ยวกับวิธีการสอนที่ใช้ในปัจจุบันและความต้องการให้ใช้สอนใน ระดับโรงเรียน ปรากฏว่าครูต้องการให้ใช้วิธีสอนต่าง ๆ ให้มากขึ้น และความแตกต่างดังกล่าว มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ

1.3 ความเห็นกับความต้องการของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียน มัธยมศึกษา ดังรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความเห็นกับความต้องการของ
นักเรียนที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตร เพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

เนื้อหาของหลักสูตร เพศศึกษา	การจัดสอนในปัจจุบัน N = 37		ความต้องการของนักเรียน N = 307		t
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s	
1. ความรู้เกี่ยวกับสรีระของมนุษย์	2.9088	.858	3.6254	.953	- 9.79*
2. พัฒนาการเริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิจน สู่วัยผู้ใหญ่	2.7850	.936	3.4365	.952	- 8.55*
3. ระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์	2.6808	.968	3.5081	.985	-10.50*
4. พันธุกรรมและการถ่ายทอด ลักษณะกรรมพันธุ์	2.7003	1.049	3.5440	1.067	- 9.88*
5. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และอารมณ์ของวัยรุ่น	2.9609	1.038	3.8208	1.008	-10.41*
6. พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ทั้งที่ปกติและผิดปกติ	2.5277	1.011	3.6775	.985	-14.27*
7. ความรัก ความใคร่ และจริยธรรมทางเพศของวัยรุ่น	2.3094	1.028	3.4104	1.112	-12.74*
8. การสร้างเสริมเสน่ห์และบุคลิก ภาพของวัยรุ่น	2.4235	1.080	3.6450	1.175	-13.41*
9. มารยาทอันควรปฏิบัติในการคบ กับเพื่อนต่างเพศ	2.6808	1.089	3.6482	1.054	-11.19*

ตาราง 5 (ต่อ)

เนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษา	การจัดสอนในโรงเรียน N = 307		ความต้องการของนักเรียน N = 307		t
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s	
10. การเลือกคู่ครอง (การศึกษา อุปนิสัย ทัศนคติ พื้นฐานความรู้ ความรัก)	2.1889	1.116	3.4853	1.178	-14.00
11. การแต่งงาน การครองรัก ครองเรือน	2.0065	.993	3.3094	1.182	-14.78
12. เพศสัมพันธ์และการปลดปล่อย ความใคร่	1.8925	.999	3.0223	1.187	-12.77
13. การตั้งครรภ์ การบำรุงรักษา สุขภาพระหว่างตั้งครรภ์	2.2932	1.084	3.2932	1.154	-11.07
14. การคลอด และการเป็นมารดา	2.1173	1.003	3.2240	1.140	-12.78
15. การบริโภคนahrung และการเลี้ยง อบรมเด็ก	2.2638	1.096	3.3160	1.155	-11.58
16. การปฏิบัติตัวก่อนและหลังคลอด	2.0423	1.067	3.1824	1.163	-12.66
17. วิธีการคุมกำเนิดโดยวิธีต่าง (เช่น โดยวิธีกั้นยา ใส่ห่วง ทำหมัน เป็นต้น)	2.2020	1.128	3.2150	1.228	-10.64

ตาราง 5 (ต่อ)

เนื้อหาของหลักสูตรแพทยศึกษา	ความเห็นของนักเรียน N = 307		ความต้องการของนักเรียน N = 307		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
18. การวางแผนครอบครัวโดยยืดยาว ขนาดของครอบครัว ความพร้อม ในการมีบุตร หลักสูตรวิชาสห ในการครองเรือน	2.2215	1.083	3.3322	1.149	-12.32 *
19. อันตรายจากโรคเพศสัมพันธ์และ การป้องกันรักษา (เช่น การมีโรค เอดส์ การฉีดยา)	2.3062	1.113	3.6417	1.144	-14.66 *
20. การทำแท้ง อันตรายจากการ ทำแท้ง	2.0033	1.046	3.3388	1.195	-14.73 *
21. ลักษณะประจำเดือนผิดปกติ และวิธีปฏิบัติตน	2.4267	1.065	3.2769	1.223	-9.19 *
22. ประเพณีและวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้อง กับการสูบบุหรี่ การพนัน การแต่ง งาน ฯลฯ	2.2606	1.074	3.3225	1.074	-12.25 *
23. กฎหมายเกี่ยวกับการประพฤติดัง ผิดทางเพศ (การข่มขืน การ ข่มขืนด้วยกำลัง ฆาตกรรมนอก กฎหมาย)	2.0879	1.112	3.4560	1.175	-14.82 *

ตาราง 5 (ต่อ)

เนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษา	การจัดสอนในปัจจุบัน N = 307		ความต้องการของนักเรียน N = 307		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
24. หน่วยงานที่สงเคราะห์ประชาชน เมื่อมีปัญหาทางเพศ	2.5961	1.120	3.7199	1.026	-12.96 *
25. วิธีการควบคุมการมีเพศสัมพันธ์	2.3192	1.133	3.6020	1.145	-13.96 *
เฉลี่ย	2.3682	1.052	3.4420	1.112	-12.27

$$P < .05 \quad t_{.05} (df \ 612) = 1.96$$

จากการวาง 5 นักเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่าโรงเรียนได้ทำการสอนเนื้อหาต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในตารางอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเนื้อหาย่อย พบว่า ที่นำมาสอนบ้างในระดับปานกลาง ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องสรีระของมนุษย์ พัฒนาการตั้งแต่เกิดจนเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์ ทัศนคติและการถ่ายทอดพันธุกรรม การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และอารมณ์ของวัยรุ่น พฤติกรรมทางเพศที่ปกติและผิดปกติของวัยรุ่น มารยาทในการคบเพื่อนต่างเพศ และหน่วยงานที่สงเคราะห์ประชาชนเมื่อมีปัญหาทางเพศ ส่วนเนื้อหาอื่น ๆ นั้นนำมาสอนน้อย

นักเรียนต้องการให้น้ำเนื้อหาต่าง ๆ มาสอนในระดับปานกลาง มีบางเนื้อหาที่นักเรียนต้องการให้น้ำมาสอนมาก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและอารมณ์ของวัยรุ่น หน่วยงานที่ให้การสงเคราะห์เมื่อมีปัญหาทางเพศ พฤติกรรมทางเพศที่ปกติและผิดปกติของวัยรุ่น มารยาทในการคบเพื่อนต่างเพศ การเสริมเสน่ห์และบุคลิกภาพวัยรุ่น อันตรายและการป้องกันรักษาโรค และเพศสัมพันธ์ ความรู้เกี่ยวกับสรีระของมนุษย์ วิธีควบคุมอารมณ์ทางเพศ พันธุกรรมและการถ่ายทอดพันธุกรรมตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการจัดสอนเนื้อหาในปัจจุบันและความต้องการให้มีการจัดสอนในอนาคตตามความเห็นของนักเรียน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของความต้องการสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีการจัดสอนในปัจจุบัน

1.4 ความเห็นและความต้องการของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ดังรายละเอียดในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความเห็นกับความต้องการของนักเรียน
ที่มีต่อวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

วิธีสอนเพศศึกษา	วิธีปฏิบัติในปัจจุบัน N = 307		ความต้องการของนักเรียน N = 307		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. จัดอาจารย์ให้ตอบปัญหาทางเพศแก่นักเรียน	1.6287	.832	3.0358	1.124	-17.63 *
2. จัดวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้แก่นักเรียน	2.0033	.938	3.3322	1.039	-16.64 *
3. จัดนิทรรศการและการอบรมเพศศึกษาในปัญหาที่เกิดขึ้นแก่สังคม	1.8925	1.034	3.2476	1.116	-15.60 *
4. จัด "สัปดาห์ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา" เป็นประจำทุกปีเพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ลึกซึ้ง	1.7068	.900	3.1726	1.096	-16.11 *
5. จัดหนังสือและสื่อที่ทันสมัย เพื่อให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	2.3127	1.097	3.5277	1.091	-13.76 *
6. จัดให้มีการอภิปรายโดยวิทยากรพิเศษเกี่ยวกับปัญหาเพศศึกษาในวัยรุ่น	1.9023	.902	3.3811	1.073	-16.48 *

ตาราง 6 (ต่อ)

วิธีสอนเพศศึกษา	วิธีปฏิบัติในปัจจุบัน N = 307		ความต้องการของนักเรียน N = 307		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
7. ให้นิพนธ์การหรือกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ชุมชนจัดขึ้น	1.6743	.873	3.2052	1.073	-19.39
8. สาธิตกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อวิถีชีวิตนักเรียน เช่น การเข้าสังคมกับเพื่อนต่างเพศ การหมั้น การรับอาหาร	1.8762	.924	3.2606	1.151	-16.44
9. จัดทัศนศึกษาไปสถานที่สำคัญต่าง ๆ เช่น ศูนย์เด็กกำพร้า หน่วยควบคุมกามโรค เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความคิด ความรับผิดชอบต่อสังคม	1.7394	.962	3.4365	1.148	-19.85
10. จัดเอกสาร หรือ "คำถามคำตอบ" เผยแพร่ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่วัยรุ่น	1.6612	.880	3.2866	1.074	-20.52
11. จัดสอนเพศศึกษาเป็นวิชาบังคับสำหรับทุกคน	2.2248	1.075	3.2671	1.067	-12.06

ตาราง 6 (ต่อ)

วิธีสอนพิเศษศึกษา	วิธีปฏิบัติในปัจจุบัน N. = 307		ความต้องการของนักเรียน N = 307		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
12. จัดสอนเรื่องให้นักเรียนต้องการรู้ เป็นกรณีพิเศษ	1.9023	.941	3.0879	1.008	-15.07*
13. ให้นักเรียนศึกษาคุณค่าเรื่อง ที่สนใจและนำมาคิดประกาศ เผยแพร่ แก่นักเรียนทั่วไป	1.8371	.956	3.0554	1.132	-14.40*
14. บรรยายเนื้อหาเท่าที่กำหนด ไว้ในหลักสูตร	2.5831	1.077	3.2866	1.095	- 8.03*
15. ให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเพื่อ ค้นพบและการครองเรือนอย่าง กว้างขวางในช่วงเวลาที่สอน	2.1694	1.050	3.2899	1.083	-13.01*
16. ให้นักเรียนเข้าปรึกษาอาจารย์ เป็นส่วนตัวหากมีปัญหาข้องใจ ในเรื่องนี้	2.4332	1.187	3.3453	1.078	- 9.97*
17. จัดนิทรรศการและการบรรยาย พิเศษ โดยฝ่ายแนะแนวเพื่อ เพิ่มพูนความรู้พิเศษศึกษา	1.9935	.957	3.1922	1.078	-14.57*

ตาราง 6 (ต่อ)

วิธีสอนเพศศึกษา	วิธีปฏิบัติในปัจจุบัน N = 307		ความถี่ของการของนักเรียน N = 307		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
18. เลือกปัญหาหรือหัวข้อใหม่ ๆ แปลก ๆ ที่เป็นประโยชน์มาสอน หรืออภิปรายในชั้น	2.1694	1.031	3.3192	1.011	-13.95
19. ให้นักเรียนค้นคว้าด้วยตนเองจาก เอกสารในห้องสมุด	2.3616	1.130	3.2704	1.049	-10.33
20. มอบหมายให้นักเรียนค้นคว้าและ รายงานในหัวข้อที่กำหนด	2.4691	1.167	3.0326	1.006	- 6.41
21. สนับสนุนให้เขียนขมนิทรรศการ และกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ ในเรื่องเพศศึกษาของสถาบันอื่น	2.1466	1.036	3.1792	1.015	-12.48
22. จัดแยกกลุ่มนักเรียนชายหญิง เมื่อ มีการเรียนเรื่องเพศสัมพันธ์	1.9497	.975	3.0684	1.154	-12.99
23. ใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัยประกอบการ เรียนการสอนเพศศึกษา	1.8762	.982	3.3355	1.130	-17.49

ตาราง 6 (ต่อ)

วิธีสอนเพศศึกษา	วิธีปฏิบัติในปัจจุบัน N = 307		ความต้องการของนักเรียน N = 307		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
24. แนะนำหนังสือและหนังสือพิมพ์ รายวันให้นักเรียนอ่านเพื่อเพิ่ม ความรู้ในเรื่องนี้	2.2313	1.136	3.2964	1.063	-12.00 *
25. สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับปัญหา ชีวิต ปัญหาทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาสุขภาพอนามัยวัยรุ่นใน การเรียนปกติเมื่อมีโอกาส	2.5277	1.144	3.5440	1.094	-11.25 *
เฉลี่ย	2.0287	1.005	3.2505	1.082	-14.47 *

$$P < .05 \quad t_{.05} (df \ 612) = 1.96$$

จากตาราง 6 เมื่อศึกษาความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับวิธีที่โรงเรียนใช้สอน หรือเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องเพศศึกษาให้แก่ นักเรียน พบว่าวิธีต่าง ๆ ที่ระบุไว้ที่โรงเรียนได้ใช้สอนน้อยมาก วิธีที่โรงเรียนใช้บางในระดับปานกลางก็ได้แก่ การบรรยายเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร การสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับปัญหาชีวิต เพศสัมพันธ์และสุขอนามัยวัยรุ่นในการเรียนปกติเมื่อมีโอกาสเท่านั้น วิธีอื่น ๆ ถูกนำมาใช้น้อยทุกวิธี

เมื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับวิธีสอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความต้องการให้ใช้วิธีสอนต่าง ๆ ที่ระบุไว้มากขึ้นทุกข้อ วิธีที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ จัดหนังสือและสื่อที่ทันสมัย เพื่อให้ นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง และให้สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับปัญหาชีวิต เพศสัมพันธ์ และสุขอนามัยวัยรุ่นในการเรียนปกติเมื่อมีโอกาส ส่วนวิธีอื่นนั้นนักเรียนต้องการให้ใช้สอนในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับวิธีสอนในปัจจุบัน และความต้องการให้ใช้วิธีสอนต่าง ๆ ปรากฏว่านักเรียนต้องการให้ใช้วิธีสอนเพศศึกษาที่ระบุไว้ให้มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษา โดยจำแนกตามเพศและระดับชั้น

2.1 เปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ตาราง 7 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความต้องการของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อ
เนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ความต้องการเกี่ยวกับ เนื้อหาของหลักสูตร	นักเรียนชาย N = 164		นักเรียนหญิง N = 143		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. ความรู้เกี่ยวกับสรีระของ มนุษย์	3.5915	1.002	3.6643	.896	- .67
2. พัฒนาการเริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิจนสู่ วัยผู้ใหญ่	3.3902	.956	3.4895	.948	- .91
3. ระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์	3.6098	1.018	3.3916	.935	1.96
4. พันธุกรรมและการถ่ายทอด ลักษณะกรรมพันธุ์	3.5427	1.126	3.5455	.998	- .02
5. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และอารมณ์ของวัยรุ่น	3.7500	1.047	3.9021	.959	- 1.33
6. พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ทั้งที่ปกติและผิดปกติ	3.7134	1.008	3.6364	.961	.69
7. ความรัก ความใคร่ และ จริยธรรมทางเพศของวัยรุ่น	3.5061	1.154	3.3007	1.055	1.63
8. การสร้างเสริมเสน่ห์และ บุคลิกภาพของวัยรุ่น	3.5915	1.212	3.7063	1.131	- .86

ตาราง 7 (ต่อ)

ความต้องการเกี่ยวกับ เนื้อหาของหลักสูตร	นักเรียนชาย N = 164		นักเรียนหญิง N = 143		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
9. มารยาทอันควรปฏิบัติในการ คบเพื่อนต่างเพศ	3.6220	1.104	3.6783	.997	- .47
10. การเลือกคู่ครอง (การศึกษา อุปนิสัย ทัศนคติ พื้นฐานความรู้ ความรัก)	3.5610	1.194	3.3986	1.158	1.21
11. การแต่งงาน การครองรัก ครองเรือน	3.3963	1.266	3.2098	1.074	1.40
12. เพศสัมพันธ์และการปลดปล่อย ความใคร่	3.2439	1.204	2.7692	1.118	3.58
13. การตั้งครรภ์ การบำรุงรักษา สุขภาพระหว่างตั้งครรภ์	3.3049	1.250	3.2797	1.037	.19
14. การคลอด และการเป็นมารดา	3.1829	1.179	3.2727	1.095	- .69
15. การบริบาลทารกและการเลี้ยง อบรมเด็ก	3.2317	1.241	3.4126	1.044	- 1.39
16. การปฏิบัติตัวก่อนและหลังคลอด	3.0793	1.238	3.3007	1.062	- 1.69
17. วิธีการคุมกำเนิด โดยวิธี ต่าง ๆ (เช่น โดยวิธีกินยา ใส่ห่วง ทำหมัน เป็นต้น)	3.2744	1.307	3.1469	1.132	.92

ตาราง 7 (ต่อ)

ความต้องการเกี่ยวกับ เนื้อหาของหลักสูตร	นักเรียนชาย N = 164		นักเรียนหญิง N = 143		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
18. การวางแผนครอบครัวโดยมีค ขนาดของครอบครัว ความพร้อม ในการมีบุตร หลักเศรษฐศาสตร์ ในการครองเรือน	3.3232	1.208	3.3427	1.082	- .15
19. อันตรายจากโรคเพศสัมพันธ์และ การป้องกันรักษา (เช่น กามโรค เอดส์ การอักเสบ)	3.6524	1.201	3.6294	3.6294	.18
20. การทำแท้ง อันตรายจากการทำแท้ง	3.3841	1.225	3.2867	1.161	.71
21. ลักษณะประจำเดือนผิดปกติและวิธี ปฏิบัติตน	2.9878	1.273	3.6084	1.075	- 4.63
22. ประเพณีและวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยว กับการสู่ขอ การหมั้น การแต่ง งาน ฯลฯ	3.3963	1.144	3.2378	.986	1.30
23. กฎหมายเกี่ยวกับการประพฤตินิ ทางเพศ (การข่มขืน การทวง หนี้ยักยักขัง สมรสนอกกฎหมาย)	3.5183	1.241	3.3846	1.094	1.00

ตาราง 7 (ต่อ)

ความถี่ของการ เกี่ยวข้อง เนื้อหาของหลักสูตร	นักเรียนชาย N = 164		นักเรียนหญิง N = 143		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
24. หน่วยงานที่ส่งเคราะห์ประชาชน เมื่อมีปัญหาทางเพศ	3.6890	1.060	3.7552	.987	- .57
25. วิธีการควบคุมอารมณ์ทางเพศ	3.6890	1.175	3.5035	1.106	1.42
เฉลี่ย	3.4893	1.161	3.4741	1.047	.1124

$$P < .05 \quad t .05 (df 305) = 1.97$$

จากตาราง 7 เมื่อศึกษาความต้องการทางค่านี้อาหาของหลักสูตรนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่าความรู้เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมนุษย์ พันธุกรรม และการถ่ายทอดพันธุกรรม การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและอารมณ์วัยรุ่น พฤติกรรมทางเพศปกติ และผิดปกติของวัยรุ่น การเสริมสร้างเสน่ห์และบุคลิกภาพของวัยรุ่น มารยาทในการคบเพื่อนต่างเพศ อันตรายและการป้องกันรักษาทางเพศสัมพันธ์ หน่วยงานที่ส่งเคราะห์ประชาชนเมื่อมีปัญหาทางเพศ และสภาพอารมณ์และวิธีควบคุมอารมณ์ทางเพศ เป็นเนื้อหาของหลักสูตรที่นักเรียนชายและหญิงต้องการให้มีการสอนมาก นอกจากนี้นักเรียนชายยังต้องการให้สอนเรื่องระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์ การเลือกคู่ครอง กฎหมายที่เกี่ยวกับความผิด

ทางเพศในระดับมากด้วย นักเรียนหญิงยังต้องการให้สอนเนื้อหาเกี่ยวกับประจำเดือนผิดปกติ และ
วิธีปฏิบัติตนในระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการ เนื้อหาของหลักสูตรเป็นรายข้อ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
ใน 2 เรื่องคือ นักเรียนชายต้องการให้สอนเรื่องเพศสัมพันธ์และการปลดปล่อยความใคร่มากกว่า
นักเรียนหญิง และนักเรียนหญิงต้องการให้สอนเรื่องประจำเดือนผิดปกติ และวิธีการปฏิบัติตนมากกว่า
นักเรียนชาย และความแตกต่างทั้ง 2 ประเด็นนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความต้องการ
โดยรวม ๆ นั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 เปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงที่มีต่อวิธีสอนเพศศึกษา
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความต้องการของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อ
วิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ความต้องการเกี่ยวกับวิธีสอน	นักเรียนชาย N = 164		นักเรียนหญิง N = 143		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. จัดอาจารย์ให้ตอบปัญหาทางเพศ แก่นักเรียน	3.0617	1.209	3.0000	1.021	.53
2. จัดวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้แก่นักเรียน	3.3476	1.089	3.3147	.982	.28

ตาราง 8 (ต่อ)

ความต้องการเกี่ยวกับวิธีสอน	นักเรียนชาย N = 164		นักเรียนหญิง N = 149		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
3. จัดนิทรรศการและการอบรมเพศศึกษาในปัญหาที่เกิดขึ้นแก่สังคม	3.2378	1.150	3.2587	1.079	- .16
4. จัด "สัปดาห์ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา" เป็นประจำทุกปี เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ลึกซึ้ง	3.1768	1.151	3.1678	1.035	.07
5. จัดหนังสือและสื่อที่ทันสมัย เพื่อให้ นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง	3.4634	1.148	3.6014	1.022	- 1.11
6. จัดให้มีการอภิปรายโดยวิทยากรพิเศษเกี่ยวกับปัญหาเพศศึกษาในวัยรุ่น	3.3902	1.143	3.3706	.991	.16
7. ใ้ชมนิทรรศการหรือกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ชุมชนจัดขึ้น	3.2378	1.101	3.1678	1.041	.57
8. ดำเนินกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อวิถีชีวิตนักเรียน เช่น การเข้าสังคมกับเพื่อนต่างเพศ การเน้นการบริโภคอาหาร	3.2500	1.200	3.2727	1.095	- .17

ตาราง 8 (ต่อ)

ความต้องการเกี่ยวกับวิธีสอน	นักเรียนชาย N = 164		นักเรียนหญิง N = 143		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
9. การจัดทัศนศึกษาไปสถานที่สำคัญ ต่าง ๆ เช่น ศูนย์เด็กกำพร้า หน่วยควบคุมกามโรคเพื่อเพิ่มพูน ความรู้ ความคิด ความรับผิดชอบ ต่อสังคม	3.3354	1.215	3.5524	1.059	- 1.67
10. จัดเอกสาร หรือ "คำถามคำตอบ" เผยแพร่ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่ วัยรุ่น	3.2622	1.123	3.3147	1.017	- .43
11. จัดสอนเพศศึกษาเป็นวิชาบังคับ สำหรับทุกคน	3.2927	1.140	3.2378	.978	.45
12. จัดสอนเรื่องให้นักเรียนต้องการรู้ เป็นกรณีพิเศษ	3.1220	1.014	3.0490	1.002	.63
13. ให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเรื่องที่ สนใจและนำมาตีพิมพ์ประกาศ เผยแพร่แก่นักเรียนทั่วไป	3.0976	1.152	3.0070	1.110	.70
14. บรรยายเนื้อหาเท่าที่กำหนดไว้ ในหลักสูตร	3.2744	1.142	3.3007	1.042	- .21

ตาราง 8 (ต่อ)

ความต้องการเกี่ยวกับวิธีสอน	นักเรียนชาย N = 164		นักเรียนหญิง N = 143		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
15. ให้นักเรียนซักถามปัญหาเพศสัมพันธ์และการครองเรือนอย่างกว้างขวางในช่วงในชั่วโมงที่สอน	3.3232	1.107	3.2517	1.058	.58
16. ให้นักเรียนเข้าปรึกษาอาจารย์เป็นส่วนตัวหากมีปัญหาข้องใจในเรื่องนี้	3.3720	1.109	3.3147	1.044	.47
17. จัดนิทรรศการและการบรรยายพิเศษโดยฝ่ายแนะแนวเพื่อเพิ่มพูนความรู้เพศศึกษา	3.2012	1.109	3.1818	1.046	.16
18. เลือกปัญหาหรือหัวข้อใหม่ ๆ แปลก ๆ ที่เป็นประโยชน์มาสอนหรืออภิปรายในชั้น	3.2439	1.010	3.4056	1.009	- 1.40
19. ให้นักเรียนค้นคว้าควยตนเองจากเอกสารในห้องสมุด	3.1829	1.001	3.3706	1.005	- 1.58
20. มอบหมายให้นักเรียนค้นคว้าและรายงานในหัวข้อที่กำหนด	2.9512	1.050	3.1259	.948	- 1.53

ตาราง 8 (ต่อ)

ความต้องการ เกี่ยวกับวิธีสอน	นักเรียนชาย N = 164		นักเรียนหญิง N = 143		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
21. สนับสนุนให้เขียนชมเชยหรือการ และกิจกรรมที่ส่งเสริมความ รู้ในเรื่องเพศศึกษาของ สถาบันอื่น	3.1220	1.044	3.2448	.980	- 1.06
22. จัดแยกกลุ่มนักเรียนหญิงชาย เมื่อ มีการเรียนเรื่องเพศสัมพันธ์	3.0915	1.187	3.0420	1.119	.38
23. ใช้อุปกรณ์ทันสมัยประกอบการ เรียนการสอนเพศศึกษา	3.4146	1.129	3.2448	1.127	1.32
24. แนะนำหนังสือและหนังสือพิมพ์ราย วันให้นักเรียนอ่านเพื่อเพิ่มความ รู้ในเรื่องนี้	3.3841	1.099	3.1953	1.016	1.56
25. สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับปัญหา ชีวิต ปัญหาทางเพศสัมพันธ์ ปัญหา สุขภาพอนามัยวัยรุ่นในการ เรียนปกติเมื่อมีโอกาส	3.5183	1.121	3.5734	1.065	- .44
เฉลี่ย	3.266	1.124	3.2626	1.036	- 0.704

$$P < .05 \quad t_{.05} (df \ 305) = 1.97$$

จากการาง 8 เมื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนชายและหญิงเกี่ยวกับวิธีสอนเพศศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่าทั้งนักเรียนชายและหญิงต้องการให้ใช้วิธีสอนเหล่านี้ในระดับปานกลาง นักเรียนชายประสงค์ที่จะให้มีการสอดแทรกความรู้ที่เกี่ยวข้องเข้าไว้ในบทเรียนในโอกาสอันควรมากกว่าวิธีอื่น ๆ ส่วนนักเรียนหญิงต้องการให้โรงเรียนจัดหนังสือและสื่อการสอนที่ทันสมัยไว้ให้นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง จัดทัศนศึกษาไปยังสถานที่ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และความรับผิดชอบต่อสังคม และให้สอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องไว้ในบทเรียนในโอกาสอันควรในระดับมากทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการในวิธีสอนเพศศึกษาระหว่างนักเรียนชายและหญิง ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 เปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับการจัดสอนเนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังแสดงผลในตาราง 9

ตาราง 9 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ความต้องการเกี่ยวกับ เนื้อหาของหลักสูตร	นักเรียนมัธยมต้น N = 203		นักเรียนมัธยมปลาย N = 104		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. ความรู้เกี่ยวกับสรีระของมนุษย์	3.5813	.973	3.7115	.910	- 1.16
2. พัฒนาการเริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิจน สู่วัยผู้ใหญ่	3.4236	.953	3.4615	.955	- .33
3. ระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์	3.4828	1.007	3.5577	.943	- .64

ตาราง 9 (ต่อ)

ความต้องการเกี่ยวกับ เนื้อหาของหลักสูตร	นักเรียนมัธยมต้น N = 203		นักเรียนมัธยมปลาย N = 104		t
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s	
4. พันธุกรรมและการถ่ายทอด ลักษณะกรรมพันธุ์	3.4877	1.101	3.6538	.993	- 1.34
5. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และอารมณ์ของวัยรุ่น	3.7882	1.000	3.8846	1.027	- .79
6. พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นทั้ง ที่ปกติและผิดปกติ	3.6404	1.036	3.7500	.879	- .97
7. ความรัก ความใคร่ และ จริยธรรมทางเพศของวัยรุ่น	3.3448	1.125	3.5385	1.079	- 1.47
8. การสร้างเสริมเสน่ห์และ บุคลิกภาพของวัยรุ่น	3.5567	1.198	3.8173	1.113	- 1.89
9. มารยาทอันควรปฏิบัติในการคบ กับเพื่อนต่างเพศ	3.5567	1.077	3.8269	.990	- 2.20 *
10. การเลือกคู่ครอง (การศึกษา อุปนิสัย รสนิยม พื้นฐานความรู้ ความรัก)	3.3448	1.206	3.7590	1.075	- 3.07 *
11. การแต่งงาน การครองรัก ครองเรือน	3.2562	1.187	3.4135	1.171	- 1.11

ตาราง 9 (ต่อ)

ความต้องการเกี่ยวกับ เนื้อหาของหลักสูตร	นักเรียนมัธยมต้น N = 203		นักเรียนมัธยมปลาย N = 104		t
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s	
12. เพศสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลง ความใคร่	3.0394	1.206	2.9904	1.153	.35
13. การตั้งครรภ์ การบำรุงรักษา สุขภาพระหว่างตั้งครรภ์	3.2512	1.190	3.3750	1.081	- .92
14. การคลอด และการเป็นมารดา	3.1724	1.171	3.7269	1.074	- 1.16
15. การบริโภคนาฬิกาและการเลี้ยง อบรมเด็ก	3.2414	1.154	3.4615	1.148	- 1.59
16. การปฏิบัติตัวก่อนและหลังคลอด	3.1133	1.161	3.3173	1.160	- 1.46
17. วิธีการคุมกำเนิด โดยวิธีต่าง ๆ (เช่น โดยวิธีกินยา ใส่ห่วง ทำหมัน เป็นต้น)	3.1182	1.265	3.4038	1.137	- 2.00
18. การวางแผนครอบครัวโดยยืค ขนาดของครอบครัว ความพร้อม ในการมีบุตร หลักเศรษฐศาสตร์ ในการครองเรือน	3.2611	1.171	3.4712	1.097	- 1.55
19. อันตรายจากโรคเพศสัมพันธ์ และการป้องกันรักษา (เช่น กามโรค เอดส์ การอักเสบ)	3.5665	1.164	3.7885	1.094	- 1.65

ตาราง 9 (ต่อ)

ความต้องการเกี่ยวกับ เนื้อหาของหลักสูตร	นักเรียนมัธยมต้น N = 203		นักเรียนมัธยมปลาย N = 104		t
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s	
20. การทำแท้ง อันตรายจากการ ทำแท้ง	3.2266	1.230	3.5577	1.096	- 2.40*
21. ลักษณะประจำเดือนผิดปกติและ วิธีปฏิบัติตน	3.2512	1.219	3.3269	1.234	- .51
22. ประเพณีและวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยว กับการสูบบุหรี่ การพนัน การแต่ง งาน ฯลฯ	3.2857	1.120	3.3942	.980	- .87
23. กฎหมายเกี่ยวกับการประพฤติดิ ทางเพศ (การข่มขืน การล่วง เกินยั่วกักขัง สมรสนอกกฎหมาย)	3.3547	1.211	3.6538	1.077	- 2.21*
24. หน่วยงานที่ส่งเคราะห์ประชาชน เมื่อมีปัญหาทางเพศ	3.6946	1.056	3.7692	.968	- .62
25. วิธีการควบคุมอารมณ์ทางเพศ	3.5320	1.212	3.7404	.995	- 1.61
เฉลี่ย	3.3772	1.137	3.5542	1.071	- 1.327

$$P < .05 \quad t_{.05} (df \ 305) = 1.97$$

จากตาราง 9 เมื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย เกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการเรียนเนื้อหาต่าง ๆ ปานกลาง มีบางเนื้อหาที่นักเรียนต้องการเรียนมาก เรียงตามลำดับได้ดังนี้ คือ วิชาการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และอารมณ์ของวัยรุ่น หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนเมื่อมีปัญหา พฤติกรรมทางเพศที่ปกติและผิดปกติของวัยรุ่น ความรู้เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมนุษย์ อันตรายจากโรคเพศสัมพันธ์ การสร้างเสริมเสน่ห์และบุคลิกภาพ มารยาทในการคบเพื่อนต่างเพศ สภาพอารมณ์ และวิถีควบคุมทางเพศ ส่วนเนื้อหาอื่น ๆ นักเรียนมีความต้องการเรียนรู้ในระดับปานกลาง

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความต้องการเรียนรู้ในเนื้อหาต่าง ๆ โดยเฉลี่ยระดับมาก โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและอารมณ์วัยรุ่น มารยาทในการคบเพื่อนต่างเพศ การสร้างเสน่ห์และบุคลิกภาพ อันตรายจากโรคทางเพศสัมพันธ์ การเลือกคู่ครอง พฤติกรรมทางเพศที่ปกติและผิดปกติ หน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา สภาพอารมณ์ทางเพศและการควบคุม ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมนุษย์ กฎหมายเกี่ยวกับความผิดทางเพศ พันธุกรรมและการถ่ายทอดพันธุกรรม ระบบสัมพันธ์ของมนุษย์ การทำแท้งและอันตรายจากการทำแท้ง ความรัก ความใคร่ และจริยธรรมของวัยรุ่นล้วนแต่เป็นความต้องการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากตามลำดับ ส่วนเนื้อหาอื่น ๆ นักเรียนต้องการเรียนรู้ในระดับปานกลางเท่านั้น

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการในเนื้อหาของหลักสูตรของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความต้องการเรียนรู้ในเรื่องความรัก ความใคร่ มารยาทอันควรปฏิบัติในการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง วิถีคุมกำเนิด การวางแผนครอบครัว และกฎหมายเกี่ยวกับความผิดทางเพศมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและความแตกต่างดังกล่าว มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความต้องการโดยรวม ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.4 เปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อวิชาสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังแสดงผลในตาราง 10

ตาราง 10 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ความต้องการเกี่ยวกับวิธีสอน	นักเรียนมัธยมต้น N = 203		นักเรียนมัธยมปลาย N = 104		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. จัดอาจารย์ให้ตอบปัญหาทางเพศแก่นักเรียน	3.1232	1.139	2.8654	1.080	1.94
2. จัดวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้แก่นักเรียน	3.3892	1.091	3.2212	.924	1.42
3. จัดนิทรรศการและการอบรมเพศศึกษาในปัญหาที่เกิดขึ้นแก่สังคม	3.3153	1.151	3.1154	1.036	1.54
4. จัด "สัปดาห์ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา" เป็นประจำทุกปีเพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ลึกซึ้ง	3.2365	1.118	3.0481	1.046	1.46
5. จัดหนังสือและสื่อที่ทันสมัย เพื่อให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง	3.5831	1.124	3.4231	1.021	1.24
6. จัดให้มีการอภิปรายโดยวิทยากรพิเศษเกี่ยวกับปัญหาเพศศึกษาในวัยรุ่น	3.4236	1.089	3.2981	1.042	.98
7. ให้อนุกรรมการหรือกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ชุมชนจัดขึ้น	3.2463	1.116	3.1250	.982	.98

ตาราง 10 (ต่อ)

ความต้องการเกี่ยวกับวิธีสอน	นักเรียนมัธยมต้น N = 203		นักเรียนมัธยมปลาย N = 104		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
8. สาธิตกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ต่อวิถีชีวิตนักเรียน เช่น การเข้า สังคมกับเพื่อนต่างเพศ การหมั้น การบริจาธอาหาร	3.3103	1.180	3.1635	1.089	1.09
9. จัดทัศนศึกษาไปสถานที่สำคัญต่าง ๆ เช่น ศูนย์เด็กกำพร้า หน่วยควบคุม กามโรค เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความ คิด ความรับผิดชอบต่อสังคม	3.4335	1.173	3.4423	1.105	- .06
10. จัดเอกสาร หรือ "คำถามคำตอบ" เผยแพร่ความรู้ เรื่องเพศศึกษาแก่ วัยรุ่น	3.2759	1.136	3.3077	.946	- .26
11. จัดสอนเพศศึกษาเป็นวิชาบังคับ สำหรับทุกคน	3.2512	1.126	3.2981	.944	- .38
12. จัดสอนเรื่องให้นักเรียนต้องการรู้ เป็นกรณีพิเศษ	3.1379	1.067	2.9904	.876	1.29
13. ให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเรื่อง ที่สนใจและนำมาตีพิมพ์ภาค เผยแพร่แก่นักเรียนทั่วไป	3.0739	1.223	3.0192	.935	.44

ตาราง 10 (ต่อ)

ความต้องการเกี่ยวกับวิธีสอน	นักเรียนมัธยมต้น N = 203		นักเรียนมัธยมปลาย N = 104		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
14. บรรยายเนื้อหาเท่าที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	3.3695	1.120	3.1250	1.030	1.91
15. ให้นักเรียนซักถามปัญหาพิเศษสัมพันธ์ และการครองเรือน อย่างกว้างขวางในช่วงไม่งที่สอน	3.2906	1.125	3.2885	1.002	.02
16. ให้นักเรียนเข้าปรึกษาอาจารย์เป็นส่วนตัวหากมีปัญหาลองใจในเรื่องนี้	3.3547	1.109	3.3269	1.019	.22
17. จัดนิทรรศการและการบรรยายพิเศษ โดยฝ่ายแนะแนวเพื่อเพิ่มพูนความรู้พิเศษศึกษา	3.2463	1.103	3.0865	1.025	1.26
18. เลือกปัญหาหรือหัวข้อใหม่ ๆ แปลก ๆ ที่เป็นประโยชน์มาสอนหรืออภิปรายในชั้น	3.3744	1.033	3.2115	.962	1.37
19. ให้นักเรียนค้นคว้าด้วยตนเองจากเอกสารในห้องสมุด	3.3842	1.086	3.0481	.939	2.81
20. มอบหมายให้นักเรียนค้นคว้าและรายงานในหัวข้อที่กำหนด	3.0837	1.066	2.9327	.873	1.33

ตาราง 10 (ต่อ)

ความต้องการเกี่ยวกับวิธีสอน	นักเรียนมัธยมต้น N = 203		นักเรียนมัธยมปลาย N = 104		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
21. สนับสนุนให้เขียนชมนิทรรศการ และกิจกรรมที่ส่งเสริมความ รอบรู้ในเรื่องเพศศึกษาของ สถาบันอื่น	3.2118	1.071	3.1154	.896	.83
22. จัดแยกกลุ่มนักเรียนชายหญิง เมื่อมีการเรียนเรื่องเพศสัมพันธ์	3.1872	1.145	2.8365	1.142	2.54*
23. ใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัยประกอบการ เรียนการสอน เพศศึกษา	3.3990	1.200	3.2115	.972	1.47
24. แนะนำหนังสือและหนังสือพิมพ์ รายวันให้นักเรียนอ่านเพื่อเพิ่ม ความรู้ในเรื่องนี้	3.3399	1.125	3.2115	.931	1.06
25. สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับปัญหา ชีวิต ปัญหาทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาสุขภาพอนามัยวัยรุ่นใน การเรียนปกติเมื่อมีโอกาส	3.5961	1.162	3.4423	.943	1.25
เฉลี่ย	3.3006	1.124	3.2750	0.992	0.1120

$$P < .05 \quad t .05 (df \ 305) = 1.97$$

จากตาราง 10 เมื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับวิธีสอน พบว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีความต้องการให้ใช้วิธีดังกล่าวระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นประสงค์จะให้ใช้สอนมากที่สุดแก่ การจัดหนังสือและสื่อที่ทันสมัยให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเอง และการให้ครูสอดแทรกความรู้ที่เกี่ยวข้องไว้ในบทเรียนในโอกาสอันควร

ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นว่าวิธีสอนที่ระบุไว้มีความสำคัญใกล้เคียงกัน จึงแสดงความต้องการในระดับปานกลางทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม พบว่าแตกต่างกันบางประเด็น กล่าวคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการให้ใช้วิธีสอนโดยการส่งเสริมให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นค้นคว้าด้วยตนเอง และให้อาจารย์แยกกลุ่มนักเรียนชาย หญิง ระหว่างการสอนเพศศึกษา มากกว่าความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และความต้องการนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ความต้องการโดยรวม ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร ได้ให้ข้อเสนอแนะต่อการจัดการสอนเพศศึกษาเรียงตามลำดับความถี่ ดังตาราง 11 - 12

ตาราง 11 ข้อเสนอแนะของครู เกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อเสนอแนะในเรื่องเนื้อหาของหลักสูตร	ความถี่	ร้อยละ
1. ควรให้วิชาเพศศึกษาเป็นหมวดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ	2	0.797
2. ผู้สอนเพศศึกษาในโรงเรียนสหศึกษา ควรได้รับการอบรมทั้งเนื้อหาและวิธีสอนเพศศึกษาอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้สามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2	0.797
3. ควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับการบำรุงรักษาสุขภาพของคนแต่ละวัย	1	0.398
4. ควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับการหย่าร้าง และผลกระทบของการหย่าร้างที่มีต่อครอบครัว	1	0.398
5. ควรเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับข้อเสียเปรียบในการสมรสกับคนต่างชาติ	1	0.398
6. ควรให้เนื้อหาเกี่ยวกับข้อได้เปรียบและเสียเปรียบของชีวิตคู่	1	0.398
7. ✓ ควรเพิ่มเนื้อหาจิตวิทยาพัฒนาการ ของวัยรุ่นและการปรับตัวของวัยรุ่น	1	0.398
8. / ควรบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับคุณธรรมของการครองเรือน	1	0.398
9. / ควรบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับข้อเสียของการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่มีฐานะและวัยไม่คู่ควร	1	0.398
10. ควรบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาบางอย่างที่ทำให้คนไทยเลี้ยงลูกไม่ถูกทาง	1	0.398
รวม	12	0.478

จากตาราง 11 คณะครูเป็นส่วนน้อยได้เสนอความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร
 ที่ควรสอนในโรงเรียน เป็นต้นว่า ควรจัดวิชาเพศศึกษาขึ้นเป็นหมวดวิชาหนึ่ง ผู้สอนเพศศึกษาควร
 ได้รับการอบรมโดยเฉพาะ ควรมีเนื้อหาการบำรุงรักษา สุขภาพของคนทุกวัย การหย่าร้างและ
 สาเหตุของการหย่าร้าง กฎหมายในเรื่องการสมรสกับคนต่างชาติ ประโยชน์และโทษของชีวิตคู่
 จิตวิทยาพัฒนาการวัยรุ่น คุณธรรมในการครองเรือน โทษของการมีเพศสัมพันธ์กับคนต่างชาติ
 ทางฐานะและทางวัย ความสำคัญของเพศสัมพันธ์ โรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ ความผิดปกติทาง
 เพศ และการเลี้ยงดูไม่ถูกต้องทางของคนไทย

ตาราง 12 ข้อเสนอแนะของครูเกี่ยวกับวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อเสนอแนะในเรื่องวิธีสอน	ความถี่	ร้อยละ
1. การสอนควรคำนึงถึงผลกระทบต่อนบธรรมเนียมประเพณีไทย และศาสนา	5	1.992
2. ควรใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนเพศศึกษาให้ทันสมัย เช่น หุ่นจำลอง วีดีโอเทป	4	1.594
3. ครูผู้สอนควรมีความตั้งใจดี มีความเข้าใจลึกซึ้ง สามารถถ่ายทอดให้นักเรียนได้เข้าใจแจ่มแจ้ง เมื่อมีปัญหาสงสัย	3	1.195
4. ควรเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้กับครู นักเรียน และบุคลากรของโรงเรียนเป็นครั้งคราว เมื่อมีปัญหาแปลกใหม่ทางด้านเพศศึกษา	3	1.195
5. การสอนเพศศึกษาควรสอดแทรกคุณธรรม ศีลธรรม ความคู่ไป	2	0.797
6. ควรให้เจ้าหน้าที่วางแผนครอบครัวมาให้ความรู้เป็นครั้งคราวแก่นักเรียน	2	1.327
รวม	19	1.262

ในส่วนของวิธีสอนเพศศึกษา ครูเพียงส่วนน้อยเสนอให้ระมัดระวังถึงผลกระทบต่อนบธรรมเนียมประเพณีของไทยให้มาก อุปกรณ์ในการสอนควรมีพร้อม ครูต้องมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้การสอนนั้น ๆ มีประสิทธิภาพยิ่ง ควรเชิญวิทยากรมาอภิปรายบ้างเป็นครั้งคราว ระหว่างสอนควรสอดแทรกคุณธรรม ศีลธรรมความคู่ไปด้วย และควรเชิญเจ้าหน้าที่วางแผนครอบครัวมาชี้แนะวิธีการวางแผนครอบครัวเป็นครั้งคราว

ตาราง 13 ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อเสนอแนะในเรื่องเนื้อหาของหลักสูตร	ความถี่	ร้อยละ
1. เนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษาควรจะให้กว้างและทันสมัย	15	4.886
2. ควรมีการกล่าวถึงเพศสัมพันธ์ให้มากขึ้น	10	3.257
3. ควรให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวให้ชัดเจน	9	2.932
4. ควรเพิ่มการปฏิบัติตนของหญิงมีครรภ์ การกำเนิดทารกแฝด	7	2.280
5. ควรเพิ่มวิธีการผ่อนคลายความตึงเครียดทางเพศ	6	1.959
6. ควรเน้นการสาธิตทางเพศ โรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์และการป้องกัน	5	1.629
7. ควรมีการกล่าวถึงวิธีสังเกตความผิดปกติของอวัยวะเพศ	5	1.629
รวม	57	2.652

ในส่วนเนื้อหาของหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา นักเรียนต้องการจัดเนื้อหาให้กว้างกว่าปัจจุบันและปรับปรุงให้ทันสมัย เช่น เพิ่มเนื้อหาเพศสัมพันธ์ให้มากขึ้น ควรให้ความรู้ในการวางแผนครอบครัวอย่างละเอียด ควรมีวิธีแนะนำการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศรวมทั้งโรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์และการป้องกันและควรมีการกล่าวถึงวิธีสังเกตความผิดปกติของอวัยวะเพศด้วย

ตาราง 14 ข้อเสนอแนะของนักเรียนที่เกี่ยวกับวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อเสนอแนะในเรื่องวิธีสอน	ความถี่	ร้อยละ
1. ควรใช้อุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย เช่น เทปวีดีโอ วีซีดี และทุนจำลองประกอบการสอน	20	6.515
2. ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนปรึกษาปัญหาเรื่องเพศโดยสะดวก	19	4.560
3. ในการสอนเพศศึกษาควรแยกชั้นเรียนระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง	15	4.886
4. ครูผู้สอนควรใช้คำพูดง่าย ๆ เป็นกันเอง	14	4.560
5. ควรจัดนิทรรศการเรื่องเกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นครั้งคราวโดยมีเอกสารแจก	12	3.909
6. ควรมีหน่วยแนะแนวเรื่องเพศศึกษาโดยเฉพาะ	10	3.257
7. ครูควรชี้แนะโทษของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนก่อนวัยอันควร	10	3.257
8. ครูควรชี้แนะการวางตัวในการสังคมกับเพื่อนต่างเพศ	9	2.932
9. ควรเชิญวิทยากรพิเศษมาอภิปรายให้นักเรียนฟังเป็นครั้งคราว	8	2.606
10. ควรจัดมุมวิชาการ เพื่อการศึกษาเพศศึกษาและปัญหาวัยรุ่น	3	0.977
รวม	115	3.746

ในส่วนวิธีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา นั้น นักเรียนต้องการให้ข้อมูล การสอนที่ทันสมัย เช่น วีดีโอเทป ที่วี ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหาเกี่ยวกับเพศศึกษา เวลาเรียนวิชาเพศศึกษาควรแยกชั้นเรียนระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ควรจัดนิทรรศการและจัดการแนะแนวเกี่ยวกับเพศศึกษาโดยเฉพาะ ครูควรชี้แนะประโยชน์และโทษของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและการวางตัวที่เหมาะสม ควรมีวิทยากรบรรยายเป็นครั้งคราวและควรจัดมุมวิชาการเกี่ยวกับเพศศึกษาและปัญหาวัยรุ่น

ตอนที่ 4 โครงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
ชั้นใน กรุงเทพมหานคร เสนอจากผลการวิจัยในตอน ที่ 2 - 3

ชื่อโครงการ การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
ชั้นใน กรุงเทพมหานคร

1. หลักการและเหตุผล

มนุษย์มีความสนใจใคร่รู้เรื่องความแตกต่างระหว่างเพศมาตั้งแต่วัยเด็ก เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ร่างกายเจริญเติบโต มีความสมบูรณ์มากขึ้น อิทธิพลของฮอร์โมนเพศส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศมากขึ้น ประกอบกับการถูกกระตุ้นจากประสบการณ์ทางสังคม วัยรุ่นจึงสนใจใคร่รู้ แต่ถูก ระบบสังคมประเพณีสกัดกั้นไว้ โดยทำให้วัยรุ่นรู้สึกว่าเพศศึกษาเป็นเรื่องต้องห้าม มีสิ่งที่จะมา ขูขู่หรือสั่งสอนกันอย่างเปิดเผย จึงค้นคว้าเรียนรู้ด้วยตนเองจากแหล่งต่าง ๆ เช่น การบอกเล่าใน กลุ่มเพื่อน การอ่านหนังสือเรีกรมย์ คอสมิกคอมพิวเตอร์ทางเพศในหนังสือพิมพ์รายวันจากเทปโทรทัศน์ และอื่น ๆ การเรียนรู้จึงเกิดขึ้นโดยปราศจากคำแนะนำที่เหมาะสมทำให้การปฏิบัติตนและการแสดง ออกของพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม อาจส่งผลทำให้เกิดปัญหาทางเพศที่รุนแรงขึ้นกับตนเอง ครอบครัว และก่อให้เกิดปัญหาสังคม ดังจะเห็นได้จากอัตราการทำแท้งที่เพิ่มสูงขึ้น การทำแท้ง กามโรค ตลอดจนพฤติกรรมเพศวิปริตเพิ่มมากขึ้น

จากการศึกษาปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคม พบว่าส่วนหนึ่งเป็นเพราะได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ไม่ถูกต้อง พฤติกรรมที่แสดงจึงขัดต่อบรรทัดฐาน ขนบธรรมเนียมประเพณีและกฎหมาย ฉะนั้นวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ลดน้อยลงก็คือ ควรจะให้เด็กและเยาวชนได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างจริงจัง ถูกต้องโดยเลือกเนื้อหาและวิธีสอนที่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน ซึ่งคาดว่าจะเกิดผลดีกว่าการที่จะปล่อยให้เด็กแสวงหาความรู้เอง

โรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นสถานศึกษาที่ดูแลรับผิดชอบการศึกษา และประสบการณ์ที่มีคุณค่าแก่ชีวิตของวัยรุ่น โรงเรียนมัธยมศึกษาจึงน่าจะรับผิดชอบ การสอนเพศศึกษาแก่วัยรุ่นอย่างจริงจัง ตรงไปตรงมาโดยมุ่งให้ความรู้ที่ถูกต้อง ไม่ขัดต่อบรรทัดฐานและขนบธรรมเนียมประเพณี มุ่งลดปัญหาอันเนื่องจากพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมก่อนวัยอันสมควร เป็นการให้ชีวิตและอนาคตที่ดีแก่วัยรุ่น และลดภาระทางด้านการแพทย์และสังคมโดยรวม

จากผลการวิจัยข้างต้น พบว่าโรงเรียนมัศึกษายังให้ความรู้ในเรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียนค่อนข้างน้อย โดยใช้วิธีสอนแบบเก่าและอย่างจำกัด ทั้งครูและนักเรียนต่างก็มีความต้องการให้มีการสอนเนื้อหาสาระในเพศศึกษาเพิ่มมากขึ้นและทันสมัยยิ่งขึ้น และได้แสดงความต้องการให้ใช้วิธีสอนต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ผู้วิจัยจึงได้จัดทำโครงการการสอนวิชาเพศศึกษาขึ้นเพื่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองศึกษาธิการได้พิจารณา เพื่อให้มีการสอนขึ้นในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร และอาจปรับใช้กับเขตชั้นนอกและในภูมิภาคต่าง ๆ ได้

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องเพศศึกษา แก่นักเรียนมัธยมศึกษา
2. เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมัธยมศึกษาสามารถผ่านพ้นวัยรุ่นไปได้ด้วยดี ไม่สร้างปัญหาแก่ตนเองและสังคม และเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในสังคมไทย

3. เป้าหมายของโครงการ

1. เพื่อให้กระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงความสำคัญของการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา แก่นักเรียนมัธยมศึกษา
2. เพื่อกระตุ้นให้โรงเรียนแสดงบทบาท และรับภาระในการช่วยลดปัญหาสังคม อันเกิดจากวัยรุ่นในส่วนที่สามารถทำได้
3. เพื่อให้ให้นักเรียนมัธยมศึกษาได้รับความรู้เพศศึกษาอย่างเหมาะสม ก่อนสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียน

4. หลักสูตร

หลักสูตรอาจกำหนดเป็นหลักสูตรเสริมพิเศษแก่นักเรียน หรือจัดเป็นวิชาบังคับวิชาหนึ่งในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ก็ได้ หลักสูตรนี้จะครอบคลุมเนื้อหาวิชา ซึ่งเรียงลำดับความสำคัญดังนี้

1. เนื้อหา

1.1 เนื้อหาที่สำคัญมาก ได้แก่

- 1.1.1 การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและอารมณ์ของวัยรุ่น
- 1.1.2 มารยาทอันควรปฏิบัติในการคบกับเพื่อนต่างเพศ
- 1.1.3 อันตรายจากโรคเพศสัมพันธ์และการป้องกันรักษา (เช่น การโรคเอดส์ การอักเสบ)
- 1.1.4 หน่วยงานที่สงเคราะห์ประชาชนเมื่อมีปัญหาทางเพศ
- 1.1.5 การสร้างเสริมเสน่ห์และบุคลิกภาพของวัยรุ่น
- 1.1.6 ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ์ของมนุษย์
- 1.1.7 พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นทั้งที่ปกติและผิดปกติ
- 1.1.8 วิธีการควบคุมอารมณ์ทางเพศ

ความรัก)

1.1.9 การเลือกคู่ครอง (การศึกษา อุนิสัย รสนิยม พื้นฐานความรู้

1.1.10 พันธุกรรม การถ่ายทอดลักษณะกรรมพันธุ์

ท่วงเทียวกักขัง

1.1.11 กฎหมายเกี่ยวกับการประพฤติดังทางเพศ (การข่มขืน การ
สมรสนอกกฎหมาย)

1.1.12 การเจริญเติบโต เริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิจนสู่วัยผู้ใหญ่

1.1.13 ลักษณะประจำเดือนนิคปกติและวิธีปฏิบัติตน

1.1.14 การทำแท้ง อันตรายจากการทำแท้ง

1.1.15 ความรัก ความใคร่ และจริยธรรมทางเพศของวัยรุ่น

1.1.16 ระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์

การจะมีบุตร

1.1.17 การวางแผนครอบครัวโดยยึกขนาดของครอบครัว ความพร้อมใน

1.2 เนื้อหาที่มีความสำคัญปานกลาง ได้แก่

1.2.1 การแต่งงาน การครองรัก ครองเรือน

แต่งงาน ฯลฯ

1.2.2 ประเพณีและวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับการชู้ช่อ การหมั้น การ

ทำหมั้น เป็นต้น

1.2.3 วิธีการคุมกำเนิดโดยวิธีต่าง ๆ เช่น โดยวิธีกินยา ใส่ห่วง

1.2.4 การบริบาลทารก และการเลี้ยงอบรมเด็ก

1.2.5 การตั้งครรภ์ การบำรุงรักษาสุขภาพระหว่างตั้งครรภ์

1.2.6 การคลอดและการเป็นมารดา

1.2.7 การปฏิบัติตัวก่อนและหลังคลอด

1.2.8 เพศสัมพันธ์และการปลดเปลื้องความใคร่

2. วิธีสอน

ควรประกอบด้วยวิธีหรือกิจกรรมซึ่งลำดับความสำคัญตามความต้องการของครู
และนักเรียน ดังนี้

2.1 วิธีสอนที่มีความสำคัญมาก ได้แก่

2.1.1 สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับปัญหาเพศสัมพันธ์ ปัญหาสุขอนามัยวัยรุ่น
ไว้ในการเรียนรู้ปกติ เมื่อมีโอกาส

2.1.2 จัดหนังสือและสื่อที่ทันสมัยเพื่อให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

2.2 วิธีสอนที่มีความสำคัญปานกลาง ได้แก่

2.2.1 ให้นักเรียนเข้าปรึกษาอาจารย์เป็นส่วนตัวเมื่อมีปัญหาข้องใจใน
เรื่องนี้

2.2.2 จัดทัศนศึกษาไปสถานที่สำคัญต่าง ๆ เช่น ศูนย์เด็กกำพร้า หน่วย
ควบคุมการโรค เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความคิด ความรับผิดชอบต่อสังคม

2.2.3 จัดให้มีอภิปรายโดยวิทยากรพิเศษเกี่ยวกับปัญหาเพศศึกษาในวัยรุ่น

2.2.4 ให้นักเรียนค้นคว้าด้วยตนเองจากเอกสารในห้องสมุด

2.2.5 ใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัยประกอบการเรียนการสอนเพศศึกษา

2.2.6 แนะนำหนังสือและหนังสือพิมพ์รายวัน ให้นักเรียนอ่านเพื่อเพิ่มพูน

ความรู้ในเรื่องนี้

2.2.7 จัดวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้แก่นักเรียน

2.2.8 จัดสอนเพศศึกษาเป็นวิชาบังคับสำหรับทุกคน

2.2.9 ให้นักเรียนซักถามปัญหาเพศสัมพันธ์และการครองเรือนอย่างกว้าง

ขวางในชั่วโมงเรียน

2.2.10 เลือกปัญหาหรือหัวข้อใหม่ ๆ แปลก ๆ ที่เป็นประโยชน์มาสอนหรือ

อภิปรายในชั้น

- 2.2.11 จัดนิทรรศการและการบรรยายพิเศษโดยฝ่ายแนะแนว เพื่อเพิ่ม
 ฐานความรู้เพศศึกษา
- 2.2.12 จัดนิทรรศการและการอบรมเพศศึกษาในปัญหาที่เกิดขึ้นแก่สังคม
- 2.2.13 สนับสนุนให้เขียนกรณีนิทรรศการและกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้
 ในเรื่องเพศศึกษาของสถาบันอื่น ๆ
- 2.2.14 จัดเอกสาร หรือ "คำถามคำตอบ" เผยแพร่ความรู้เพศศึกษา
 แก่ผู้เรียน
- 2.2.15 สานักกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อวิถีชีวิตนักเรียน เช่น การเข้าสังคม
 กับเพื่อนต่างเพศ การพนัน การบริโภคอาหาร
- 2.2.16 ให้อนุกรรมการหรือกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับเพศศึกษา
 ที่ชุมชนจัดขึ้น
- 2.2.17 จัด "สัปดาห์ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา" เป็นประจำทุกปี เพื่อให้
 นักเรียนมีความรู้ลึกซึ้ง
- 2.2.18 บรรยายเนื้อหาเท่าที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
- 2.2.19 มอบหมายให้นักเรียนค้นคว้าและรายงานในหัวข้อที่กำหนดให้
- 2.2.20 จัดสอนเรื่องให้นักเรียนต้องการรู้เป็นกรณีพิเศษ
- 2.2.21 จัดอาจารย์ไว้ตอบปัญหาเพศศึกษาแก่นักเรียน
- 2.2.22 ให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเรื่องที่ตนสนใจและนำมาคิดประกาศ เผยแพร่
 แก่นักเรียนทั่วไป
- 2.2.23 จัดแยกกลุ่มนักเรียนชายหญิง เมื่อมีการเรียนเรื่องเพศสัมพันธ์

6. การบริหารหลักสูตร

ผู้บริหารโรงเรียนควรร่วมพิจารณาเนื้อหาของหลักสูตรและมีข้อเสนอแนะก่อน โดยจัดแบ่งเนื้อหา
 ให้เหมาะสมกับระดับและเพศของนักเรียน อาจมอบหมายความรับผิดชอบในเรื่องนี้แก่หัวหน้าหมวด

วิทยาศาสตร์ การประมวลความรู้ การจัดกิจกรรมและการจัดครู การจัดหาสื่อการเรียนการสอน อาจประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น โรงพยาบาลต่าง ๆ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข กรมประชาสัมพันธ์

การจัดสอน การเพิ่มพูนความรู้โดยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง โรงเรียนต้องถือเป็นหน้าที่ที่จะประเมินผลการเรียนของนักเรียนควบคู่ไปด้วย เพื่อให้มั่นใจได้ว่านักเรียนทุกคน ได้รับความรู้และร่วมในกิจกรรมที่โรงเรียนเสริมให้อย่างทั่วถึง

ผู้สอนอาจจะต้องประสานความร่วมมือกับฝ่ายแนะแนว บรรณาธิการห้องสมุด และวิทยากรที่มาจากชุมชนด้วย จะต้องมีการเชิญวิทยากรพิเศษมาเป็นครั้งคราว และจะต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อเอกสาร สื่อการสอนหลายสาขา และมีกิจกรรมประจำวิชาอย่างน้อยเพียงพอ ฯลฯ

การบริหารการเรียนการสอน อาจทำได้โดย

1. จัดเป็นหมวดวิชาใหม่ บังคับให้นักเรียนมัธยมศึกษาทุกคนต้องเรียนในหมวดวิชานี้ จะต้องมีเนื้อหาขางตนครบถ้วน
2. จัดเป็นสาขาหนึ่งของวิชาวิทยาศาสตร์ แบ่งเนื้อหาให้นักเรียนแต่ละชั้นได้เรียนจนครบตามหลักสูตร
3. จัดสัปดาห์พิเศษ จัดนิทรรศการ สื่อการเรียนการสอนให้พร้อม นักเรียนต้องเข้ารับฟังคำบรรยายและร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้พร้อมเพรียงกัน ปีละครั้ง ๆ ละ 5 วันทำการ เพื่อให้ได้เนื้อหาสาระครบถ้วน

7. งบประมาณ

โรงเรียนจะต้องจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งเพื่อการเรียนการสอนวิชานี้เพิ่มขึ้น ค่าใช้จ่ายจะเกี่ยวข้องกับการจัดหาหนังสือ สื่อการเรียนการสอน การจัดนิทรรศการ หัสนศึกษา และการฝึกอบรมผู้ทำหน้าที่สอน

8. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและอารมณ์ได้ดีขึ้น สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข ลดปัญหาเกี่ยวกับสุขอนามัยทางเพศและลดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ลดปัญหาสังคม ลดภาระกิจ และงบประมาณของกระทรวงสาธารณสุข และของประเทศโดยรวม

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามความเห็นและความต้องการของครู และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร สรุปขั้นตอนและผลการวิเคราะห์ โดยย่อตามลำดับดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

จุดมุ่งหมายของการวิจัยนี้ ก็เพื่อศึกษาความเห็นที่มีต่อการจัดเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในปัจจุบัน และความต้องการของครูและนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนที่ควรนำมาใช้โรงเรียนมัธยมศึกษา นอกจากนี้ยังเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษา โดยจำแนกตามเพศและระดับชั้นของนักเรียนด้วย ผลการวิจัยนี้จะนำไปเสนอแนะและทำโครงการ "การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร" เพื่อเสนอต่อกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

วิธีดำเนินการค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ กระทำโดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2531 จำนวน 9 โรงเรียน เลือกกลุ่มตัวอย่างมาโดยการสุ่มอย่างง่าย แยกตามสถานภาพเพศ และระดับชั้น ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 585 คน เป็นครู 260 คน นักเรียน 325 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง และมีความเชื่อมั่น 0.949 แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 การสำรวจสภาพทั่วไปของครูและนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความเห็นและความต้องการของครูและนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตร และวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา แบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 100 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ครู นักเรียนเสนอแนะเพิ่มเติม

เสนอโครงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ได้ใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. ทำค่าสถิติพื้นฐาน ระบุความเห็นและความต้องการของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษา จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อโดยใช้เกณฑ์ประมาณค่าคะแนนเฉลี่ย
2. เปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา แยกตามเพศและระดับชั้น โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ Two way โดยใช้ค่า t
3. วิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิด โดยการหาความถี่และร้อยละ จากข้อเสนอแนะของครูและนักเรียน เพื่อประกอบในการอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ครูเห็นว่าการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัศึกษามีเนื้อหาต่าง ๆ ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะเนื้อหาในเรื่องการเลือกคู่ครอง ความใคร่ การควบคุมอารมณ์และเพศสัมพันธ์ การตั้งครภ์ การเป็นมารดา การทำแท้ง และกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องยังนำมาสอนน้อย

ครูต้องการให้เนื้อหาต่าง ๆ มาสอนให้มากขึ้นทุกข้อ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ของวัยรุ่น มารยาทในการคบเพื่อนต่างเพศ อันตรายจากโรคทางเพศสัมพันธ์และการป้องกันรักษา

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการจัดสอนในปัจจุบันกับความต้องการให้จัดสอนเนื้อหาเหล่านี้พบว่า ครูต้องการให้สอนเนื้อหาเหล่านี้มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ครูเห็นว่าโรงเรียนใช้วิธีสอนและเสริมความรู้แก่นักเรียนดังที่ระบุไว้ในระดับน้อย โดยเฉพาะการตอบปัญหาทางเพศแก่นักเรียน การจัดลำดับเกี่ยวกับเพศศึกษา การจัดทัศนศึกษาเพื่อเสริมความรู้ การจัดเอกสารถามตอบ โรงเรียนยังจัดทำน้อย วิธีที่โรงเรียนใช้อยู่บ้างได้แก่ การสอนโดยวิธีบรรยาย เปิดให้นักถามในช่วงที่มีการสอน ประเมินส่วนตัว ค้นหาในห้องเรียนในห้องสมุด ทำรายงานในหัวข้อที่กำหนดให้ แจกใบไปชมนิทรรศการและให้อ่านหนังสือพิมพ์ ฯลฯ เป็นต้น

ครูต้องการให้ใช้วิธีสอนต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในการวิจัยมากขึ้น โดยเฉพาะการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในบทเรียนเมื่อมีโอกาสเหมาะสม ให้เข้าปรึกษาหารือกับครูเมื่อมีปัญหาส่งเสริมการศึกษา ค้นหาด้วยตนเอง จัดนิทรรศการและการบรรยายพิเศษ เพื่อแนะแนวความรู้เรื่องเพศศึกษา วิธีดังกล่าวนี้เป็นวิธีที่ครูต้องการมาก

ครูต้องการให้ใช้วิธีสอนต่าง ๆ ที่ระบุไว้มากกว่าวิธีสอนที่ใช้ในปัจจุบัน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนเห็นว่าโรงเรียนได้นำการสอนเนื้อหาต่าง ๆ ของเพศศึกษาในระดับน้อยจะมีกล่าวถึงบ้างคือ ความรู้เกี่ยวกับสรีระของมนุษย์ พัฒนาการตั้งแต่เกิดจนสู่วัยผู้ใหญ่ ระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์ พันธุกรรมและการถ่ายทอดพันธุกรรม การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และอารมณ์ของวัยรุ่น พฤติกรรมที่ปกติและผิดปกติของวัยรุ่น มารยาทในการคบเพื่อนต่างเพศ

นักเรียนเห็นว่าควรนำเนื้อหาเหล่านี้มาสอนให้มากขึ้นกว่าเดิม เนื้อหาที่ควรนำมาสอนให้มาก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและอารมณ์ของวัยรุ่น หน่วยงานที่ให้การสงเคราะห์เมื่อมีปัญหาทางเพศ พฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติและที่ปกติ มารยาทในการคบเพื่อนต่างเพศ การปลดปล่อย

เสริมเส้นและบุคลิกภาพวัยรุ่น อันตรายและการป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์ ความรู้เกี่ยวกับ
สรีระของมนุษย์ วิชาควบคุมอาหารและโภชนาการ พันธุกรรมและการถ่ายทอดพันธุกรรมตามลำดับ

นักเรียนต้องการเรียนรู้เนื้อหาเหล่านี้มากกว่าที่โรงเรียนจัดสอนให้และความแตกต่าง
นี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนเห็นว่าโรงเรียนใช้วิธีสอนต่าง ๆ เหล่านี้น้อยมากที่ใช้อย่างเป็นบางวิธี
ในระดับปานกลาง ได้แก่ การบรรยายเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร การสอดแทรกความรู้
เกี่ยวกับปัญหาชีวิต เพศสัมพันธ์ และสุขอนามัยวัยรุ่น ในการเรียนปกติเมื่อมีโอกาสเท่านั้น

นักเรียนที่ต้องการให้ใช้วิธีสอนต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และที่ต้องการมากได้แก่ การจัด
หนังสือและสื่อที่ทันสมัยให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับปัญหาชีวิต
เพศสัมพันธ์ และสุขอนามัยวัยรุ่นในการเรียนปกติ

ความแตกต่างระหว่างวิธีสอนในปัจจุบันกับความต้องการของนักเรียนมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

5. เมื่อศึกษาเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนชาย นักเรียนหญิงต่อเนื้อหาของ
หลักสูตรพบว่า ความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก และไม่แตกต่างกัน
แต่มีความต้องการเป็นรายเนื้อหาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ
นักเรียนชายต้องการให้สอนเนื้อหาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ การปลดปล่อยความใคร่มากกว่านักเรียนหญิง
และนักเรียนหญิงต้องการเรียนรู้เรื่องประจำเดือนผิดปกติ และวิธีการปฏิบัติตนมากกว่านักเรียนชาย

6. เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงที่มีต่อวิธีสอนเพศศึกษา
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่านักเรียนต้องการให้ใช้วิธีสอนต่าง ๆ ในระดับปานกลาง และความ
ต้องการของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

7. เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลาย
เกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความต้องการเรียนรู้เนื้อหาของ
หลักสูตรในระดับมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แต่ความต้องการโดยรวม ๆ ไม่แตกต่างกัน
จะมีแตกต่างกันบ้างในบางเนื้อหา เช่น นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต้องการเรียนรู้ในเรื่องความรัก

ความใคร่ มารยาทในการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง การคุมกำเนิด การวางแผนครอบครัว กฎหมายเกี่ยวกับความผิดทางเพศมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และความต้องการนี้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับวิธีสอนพบว่า ความต้องการวิธีสอนโดยรวมของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีแตกต่างกันในบางประเด็น กล่าวคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการให้ใช้วิธีสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นใฝ่ค้นคว้าด้วยตนเอง ให้อาจารย์แยกกลุ่มนักเรียนชายหญิงระหว่างการสอนมากกว่าความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและความต้องการนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. ครูได้เสนอแนะเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนไว้เพิ่มเติมเล็กน้อย เป็นต้นว่าให้เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับผลกระทบของการหย่าร้าง การสมรสกับคนต่างชาติ การเลี้ยงลูกไม่ถูกทาง ส่วนนักเรียนเสนอให้เพิ่มเนื้อหาให้กว้าง และกล่าวถึงเพศสัมพันธ์ให้มากขึ้น

ในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีสอน ครูเสนอแนะให้คำนึงถึงผลกระทบต่อชนบทรอบนอกระยะเพิ่มเติมไทย ควรนำอุปกรณ์การสอนสมัยใหม่มาใช้ ส่วนนักเรียนเสนอว่านอกเหนือจากอุปกรณ์การสอนสมัยใหม่แล้ว ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนปรึกษาเรื่องนี้โดยสะดวก ใช้คำพูดง่าย ๆ ในการอธิบายชี้แนะให้เห็นโทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยเรียน จักนิเวศการเป็นครั้งคราว เป็นต้น

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้ คือ

1. หลักสูตรมัธยมศึกษายังให้ความสำคัญต่อวิชาเพศศึกษาคอนชางน้อย จะเห็นได้จากการนำเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษามาสอนคอนชางน้อยและการบรรจุเนื้อหาที่สอดคล้องกับปัญหาสังคมปัจจุบันยังมีน้อย ทั้งครูและนักเรียนต่างเห็นตรงกันว่าควรเพิ่มเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเพศศึกษาไว้ในหลักสูตรเพิ่มขึ้น

2. วิธีสอนที่โรงเรียนใช้สอนเนื้อหาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเพศศึกษานั้น ครูและนักเรียน ยังเห็นว่าวิธีการจะส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาคุณค่าเรียนรู้จากสื่อทันสมัยต่าง ๆ ยังมีน้อย วิธีการที่ใช้ยังเป็นวิธีการเก่า ๆ เช่น การบรรยายเนื้อหาในขอบเขตที่หลักสูตรกำหนดไว้ หรือสอดแทรก เนื้อหาบางอย่างไว้เมื่อโอกาสอำนวยทั้งนักเรียนและครูต่างก็มีความต้องการให้ใช้วิธีการใหม่ ๆ ให้กว้างขวางมากขึ้น

3. นักเรียนชายและหญิงต่างก็มีความต้องการได้เรียนรู้เพศศึกษามากขึ้น ความต้องการ ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่มีเนื้อหาบางอย่างที่เป็นเรื่องของเพศใดเพศหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น การมีประจำเดือน หรือการปลดปล่อยความใคร่ ที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความต้องการแตกต่างกันไปบ้าง

4. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต้องการเรียนรู้เนื้อหา ของหลักสูตร เพศศึกษามากกว่านักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น แต่ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเนื้อหาปลีกย่อยจะพบความ แตกต่างในบางประเด็น เช่น ในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง และเรื่องที่เกี่ยวข้อง เพศสัมพันธ์ ซึ่งนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต้องการเรียนรู้มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักเรียนชาย นักเรียนหญิง ต้องการให้โรงเรียนใช้วิธีสอนเพศศึกษามากขึ้น และความ ต้องการของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

6. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายก็ต้องการให้โรงเรียน ใช้วิธีสอนเพศศึกษามากขึ้น และความต้องการของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเนื้อหา ปลีกย่อยก็พบความแตกต่างในบางประเด็น คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการศึกษาหาความรู้ใน หองสมุดด้วยตนเอง และต้องการให้แยกกลุ่มชายหญิงในการ เรียนเพศศึกษามากกว่านักเรียนมัธยม ศึกษาตอนปลาย

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยมีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนมัธยมศึกษา ยังให้ความสำคัญต่อวิชาเพศศึกษาค่อนข้างน้อย จะเห็นได้จากการสอนเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้และต่อชีวิตของเด็กวัยรุ่นมีค่อนข้างน้อย เนื้อหาที่นำมาสอนเป็นเนื้อหาที่เป็นหลักการ เป็นวิทยาศาสตร์เสียมากกว่าการประยุกต์ในชีวิตประจำวัน เช่น ความรู้เกี่ยวกับสรีระของมนุษย์ การเจริญเติบโตของมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และอารมณ์ เป็นต้น ส่วนเรื่องเพศสัมพันธ์ การครองรัก ครองเรือน การเป็นมารดา การปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศ อันตรายต่าง ๆ จากโรคเพศสัมพันธ์มีส่วนน้อย ซึ่งเป็นที่ต้องการของครูและนักเรียนให้มีการสอนเพิ่มมากขึ้น

ผลการวิจัยที่ปรากฏในลักษณะนี้ อาจเป็นผลมาจากอิทธิพลของวัฒนธรรมดั้งเดิมของไทยที่เชื่อว่าเรื่องเพศสัมพันธ์ การครองรัก ครองเรือน การเป็นมารดา และการเลี้ยงดูบุตร เป็นเรื่องของธรรมชาติ ทุกคนจะเรียนรู้ได้เองเมื่อถึงเวลา คือเมื่อเป็นผู้ใหญ่ และเป็นเรื่องน่าเกลียดที่นำมาสั่งสอนหรือกล่าวถึง (สุรพล บุญทรง. 2523 : 167) บางกลุ่มถึงกับหัวนเกรงไปว่าการสอนในเรื่องเหล่านี้แก่วัยรุ่นอาจจะกลายเป็นการชี้โพรงให้กระรอก เป็นการกระตุ้นส่งเสริมมากกว่าที่จะเป็นการช่วยให้ดำเนินชีวิตไปได้อย่างดี ความเชื่อดังกล่าวนี้นี้มิใช่ในประเทศไทยเท่านั้น แม้ในสหรัฐอเมริกาที่มีการถกเถียงกันมากเช่นเดียวกัน (Buie. 1987 . 737 - 739)

การที่โรงเรียนยังไม่กล้าสอนเพศศึกษาอย่างลึกซึ้งจริงจัง อาจเป็นผลมาจากแรงกระตุ้นจากสังคมยังมีน้อย ทั้ง ๆ ที่ปัญหาต่าง ๆ และต่างบอกเหตุมีให้เห็นชัดเจน ผู้บริหารระดับนโยบายก็ดี ผู้บริหารระดับโรงเรียนก็ดี ยังให้ความสำคัญกับปัญหาดังกล่าวทางตานี้ค่อนข้างน้อย แต่จะมุ่งไปทำงานวิชาการที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างชัดเจน เพราะถือเป็นงานหลักที่จะต้องดำเนินการให้ประสบความสำเร็จในเวลาที่มีอยู่ การเพิ่มเติมหลักสูตรพิเศษเข้าไปอีกอาจทำให้มีปัญหามากในเรื่องเวลาและภาระของครู นอกจากนี้การสอนเพศศึกษาอย่างเต็มรูปแบบ โรงเรียนและผู้บริหารระดับนโยบายจะเห็นควรวางแผนจะสอนในโรงเรียน แต่ก็อาจจะได้รับการต่อต้านจากกลุ่มผู้ปกครองก็ได้

2. ทั้งครูและนักเรียนต่างก็มีความเห็นว่า ควรมีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยบรรจุเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่าง ๆ ให้กว้างขวางขึ้น นี่ก็แสดงให้เห็นว่าทั้งครูและนักเรียน เชื่อว่าถึงเวลาแล้วที่โรงเรียนควรตอบสนองกับปัญหาดังกล่าว ๆ อันเกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือความไม่รู้ และในส่วนที่โรงเรียนได้จัดให้มานั้นหาเพียงพอไม่ ในส่วนที่เป็นความต้องการ ของนักเรียนเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่า นักเรียนวัยรุ่นเหล่านี้ยังขาดความเข้าใจ ยังมีความสับสน วุ่นวายใจกับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของตน ถึงแม้จะเห็นได้ว่า นักเรียนต้องการให้สอนเนื้อหา ในเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและอารมณ์ของวัยรุ่น ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ปกติ และผิดปกติของวัยรุ่น ต้องการเรียนรู้วิธีเสริมสร้างบุคลิกภาพและเสน่ห์ของตน ต้องการประพฤติ ปฏิบัติอย่างผู้มีมารยาทในการคบกับเพื่อนต่างเพศ ต้องการเรียนรู้วิธีควบคุมอารมณ์ทางเพศ และ อันตรายอันเกิดจากโรคเพศสัมพันธ์ หน่วยงานที่ให้การส่งเสริมเมื่อมีปัญหาดังกล่าว ความรู้เกี่ยวกับ สรีระของมนุษย์ พันธุกรรม และการถ่ายทอดพันธุกรรม เนื้อหาเหล่านี้เป็นความต้องการในระดับ มากทั้งสิ้น

เป็นที่น่าสังเกตว่า ครูมีความต้องการให้โรงเรียนจัดสอนเนื้อหาในเรื่องการ เปลี่ยนแปลงทางร่างกายและอารมณ์ของวัยรุ่น มารยาทอันควรปฏิบัติในการคบกับเพื่อนต่างเพศ อันตรายอันเกิดจากโรคเพศสัมพันธ์ และการป้องกันรักษาในระดับมาก เช่นเดียวกับนักเรียน แสดงว่า ครูได้มองเห็นความจำเป็นในการช่วยเหลือให้นักเรียนดำเนินชีวิตตามธรรมชาติให้เหมาะสม ลดความขง คับใจของเด็ก สามารถปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น ไม่เป็นที่ขังค้ำของผู้ใหญ่ รู้จักระมัดระวัง เสรีภาพทางเพศ อันจะส่งผลต่อสุขภาพทางกายและจิตใจ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นที่รู้สึกห่วงใย ที่ผู้ใหญ่มีต่อวัยรุ่นในสังคมปัจจุบัน และเป็นเรื่องที่น่าจะต้องทำอย่างรีบด่วนด้วย (ชัชวาลย์ โอสธานนท์. 2522 : 36 - 37)

3. วิธีสอนหรือวิธีการเพิ่มพูนความรู้ในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษานั้น ผลการวิจัยพบว่า ยังใช้วิธีการที่ค่อนข้างเก่า เป็นต้นว่า การบรรยายเนื้อหาที่ระบุไว้ในหลักสูตร หรือการสอดแทรก เนื้อหาบางอย่างไว้ในบทเรียนเมื่อมีโอกาสอำนวย วิธีต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในแบบสอบถามนั้น ถูกนำมา ใช้น้อย และทั้งครูและนักเรียนก็ประสงค์ที่จะใช้วิธีการต่าง ๆ ที่ระบุไว้นี้ให้มากขึ้น การที่ผลการ

วิจัยปรากฏในลักษณะนี้อาจมีผลเกี่ยวเนื่องมาจากการอภิปรายในข้อที่ 1 กล่าวคือ เนื้อหาที่สอนในเพศศึกษานั้น มีได้รวบรวมไว้ในวิชาใดวิชาหนึ่ง แต่กระจายอยู่ในวิชาต่าง ๆ ดังนั้นการสอนจึงใช้วิธีการเดียวกันกับการสอนประจำวิชานั้น ๆ ประกอบกับการสอนของครูในระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ยังใช้การบรรยาย อธิบายแล้วจึงให้แบบฝึกหัด หรือทำกิจกรรม (เสนอ อินทรสุขศรี. 2509 : 64) การสอนเนื้อหาเพศศึกษาจึงไม่แตกต่างไปจากปกติ หากเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งอย่างอิสระประกอบด้วยเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่ระบุไว้อย่างครบถ้วน เนื้อหาต่าง ๆ อาจเป็นตัวอย่างสำคัญที่ทำให้อาจารย์ต้องเลือกใช้วิธีสอนที่แตกต่างกันไปก็ได้ ในบางเนื้อหาอาจต้องใช้สื่อประกอบการสอนมากขึ้น

เป็นที่น่าสังเกตว่า ทั้งครูและนักเรียนต่างก็เห็นว่าควรให้ความสำคัญต่อการจัดสื่อการสอนที่ทันสมัยให้นักเรียนได้ค้นคว้าเพิ่มขึ้น สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับปัญหาชีวิต ปัญหาเพศสัมพันธ์ และปัญหาสุขภาพอนามัยของวัยรุ่นไว้ในการเรียนรู้ปกติบ้าง ให้นักเรียนเข้าปรึกษาเมื่อมีปัญหาข้องใจ ส่งเสริมให้ศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด จัดนิทรรศการและการบรรยายพิเศษ เพื่อเสริมความรู้ในเรื่องนี้ ซึ่งวิธีการเหล่านี้เป็นความต้องการในระดับชั้น ๆ ของทั้งสองกลุ่ม วิธีการเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้มากขึ้น และกว้างขวางกว่าการบรรยายในชั้นเรียนเท่านั้น นักเรียนยังใคร่ได้เห็น ได้คิด วิเคราะห์และสืบค้นความรู้ที่ตนเองสนใจได้กว้างขวางยิ่งขึ้น เป็นการลดภาระการสอน การบรรยายของครูได้มาก อีกทั้งช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนมากยิ่งขึ้น (สุชาติ โสมประยูร. 2521 : 39 - 40)

4. เมื่อพิจารณาความต้องการการเรียนรู้เนื้อหาสาระของเด็กนักเรียนชายหญิงและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏว่าไม่ว่าจะเรียนในระดับใด หรือเพศใด นักเรียนต่างประสงค์ที่จะเรียนรู้เนื้อหาต่าง ๆ ใหม่มากขึ้นทั้งสิ้น และความต้องการโดยรวม ๆ ไม่แตกต่างกัน โดยเฉพาะความต้องการเรียนรู้ในเรื่องส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและอารมณ์ของวัยรุ่น พฤติกรรมทางเพศที่ปกติและผิดปกติ การเสริมสร้างเสริมบุคลิกภาพของวัยรุ่น อันตรายจากโรคเพศสัมพันธ์ และหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาทางเพศ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับตัวให้เข้ากับวัยและสังคมของตน

ที่มีแตกต่างกันบ้างก็เป็นเรื่องเล็กน้อย เช่น นักเรียนหญิงจะต้องการเรียนรู้ในเรื่องของการมีประจำเดือน การปฏิบัติตนมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งก็เป็นเรื่องเฉพาะเพศ นักเรียนชายถือเป็นเรื่องไกลตัว ก็ไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร ส่วนนักเรียนหญิงก็อยู่ในวัยที่เริ่มมีและอาจมีความหุนหันหงิกงออยู่บ้าง จึงอยากจะเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติตนให้ถูกต้อง ส่วนนักเรียนชายก็ต้องการเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ การปลดปล่อยความใคร่มากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้เพราะนักเรียนชายจะได้รับแรงกระตุ้นโดยธรรมชาติและอย่างรวดเร็ว และรุนแรง (มาโนชญ์ ชุมสาย. 2512 : 73) และจะต้องได้รับการปลดปล่อยความใคร่เพื่อให้คลายความเครียดและความต้องการทางเพศ ส่วนนักเรียนหญิงจะมีวิธีเก็บความรู้สึกได้ดีกว่าและมีความอายที่จะแสดงความรู้สึกให้ปรากฏ

แม้ว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีความต้องการเรียนรู้เนื้อหาต่าง ๆ มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แต่ก็มีความแตกต่างกันโดยนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาข้อปลีกย่อยจะพบความแตกต่างในบางประเด็น เช่น การคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง เพศสัมพันธ์ ซึ่งนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะต้องการเรียนรู้มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง กล่าวคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีอายุระหว่าง 16 - 18 ร่างกายเจริญเติบโตเร็วมาก เข้าใกล้วัยผู้ใหญ่ ในวัยนี้นักเรียนจะสนใจเพศตรงข้าม จะมีการเกี้ยวพาราสี สนใจการเลือกคู่ครองและได้รับการกระตุ้นทางเพศรุนแรงกว่า มีความสนใจใคร่รู้ในเรื่องเพศสัมพันธ์ มีจินตนาการในเรื่องนี้มากขึ้น การเรียนรู้เนื้อหาเหล่านี้จะสนองความต้องการธรรมชาติของเขาและจะเป็นประโยชน์ต่อการประพฤติปฏิบัติและช่วยลดความวิตกกังวลได้บ้าง

5. นักเรียนมีความต้องการให้ใช้ชีวิตสอนใหม่ ๆ แปลก ๆ ที่ระบุไว้ในวิจัยให้มากขึ้น และความ
ต้องการของนักเรียนไม่มีความแตกต่างกันไม่ว่าจะพิจารณาเพศชายหญิง หรือนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายก็ตาม นี่ก็แสดงว่าในส่วนของผู้เรียนนั้นเห็นว่าวิธีสอนต่าง ๆ เช่น
การจัดสื่อการสอนที่ทันสมัยให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การพาไปศึกษานอกสถานที่ เช่น
ศูนย์เท็กซัส การสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาชีวิต ปัญหาเพศสัมพันธ์ในการเรียนปกติ ฯลฯ

เป็นต้น วิธีเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์ตรง ได้เห็นได้เข้าใจได้มากกว่าการบรรยาย เป็นสิ่งที่สร้างเสริมทัศนคติและคุณธรรมความดีกันไปด้วย นอกจากนี้การสอดแทรกเนื้อหาสาระ แปลกใหม่เกี่ยวกับปัญหาชีวิต และเพศสัมพันธ์ เข้าไปในการสอนปกติเป็นการเสริมความรู้ ความเข้าใจ ความรับผิดชอบแก่นักเรียนโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ทำให้นักเรียน ใคร่มีกระวังพฤติกรรมของตนให้สามารถผ่านพ้นวัยไปได้ด้วยดี และอาจมีส่วนช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ของสังคมได้ด้วย

เมื่อพิจารณาวิธีสอนเป็นรายวิธี พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการศึกษาหาความรู้ ในห้องสมุดด้วยตนเอง และต้องการให้แยกกลุ่มชายหญิงออกจากกันในการเรียนเพศศึกษา ความต้องการทั้ง 2 ข้อนี้แตกต่างไปจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความแตกต่างในประเด็นดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า เด็กวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จะมีอายุ ระหว่าง 9 - 14 ปี เป็นวัยที่เริ่มรุ่น มีความรู้สึกสับสน กระสากายต่อการเปลี่ยนแปลงทาง ร่างกาย ต้องการติดต่อกับเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่ผู้ใหญ่รู้สึกว่าการพฤติกรรมของเขา เป็นวัย ที่มีอารมณ์ฉุนเฉียว โกรธง่าย ขาดความอดทน และรุนแรง แสดงความรู้สึกเด่นชัดโดยปราศจากการควบคุม (เพ็ญศรี พิชัยสนธิ. 2529 : 30) เด็กในวัยนี้จึงเห็นได้ว่าจะมีการล้อเลียน เหยาะเข่นถากถางกันโดยไม่ค่อยเกรงใจเป็นเหตุให้ขัดแย้ง โกรธเคืองกันอยู่บ่อย ๆ ฉะนั้นในการ เรียนเพศสัมพันธ์ เขาต้องการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองในห้องสมุดโดยลำพังปราศจากการรบกวน ของผู้อื่น วิธีนี้เขาสามารถศึกษาค้นคว้าในหัวข้อที่ตนเองประสงค์จะเรียนรู้ได้กว้างขวางกว่าในการ เรียนปกติ ได้เปลี่ยนอิริยาบถและสิ่งแวดล้อมจากห้องเรียนไปสู่สภาพที่แตกต่างและมีอิสระเสรีมากขึ้น ส่วนความต้องการให้แยกนักเรียนชายหญิงออกจากกันระหว่างการเรียนเพศศึกษานั้นก็เพื่อให้ เสรีภาพในการซักถามและเรียนรู้เรื่องลับเฉพาะของตนเอง โดยไม่ต้องให้เพศตรงข้ามมาได้ยิน ได้ฟังการซักถามของตนเองซึ่งอาจเป็นเหตุทำให้เกิดความไม่ถนัดขึ้นได้ นักเรียนจึงมีความรู้สึก ว่า เขาจะเรียนรู้ได้ดีกว่า สะดวกใจกว่าที่จะมีเพศตรงข้ามเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ได้เห็นเรื่องนี้สำคัญ เพราะเป็นวัยใกล้สู่ความเป็นผู้ใหญ่ คลุกคลีกับเพศตรงข้าม มาพอสมควรแล้ว เรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติของทั้ง 2 เพศมาพอสมควร และยังประสงค์ที่จะเรียน

รู้ใหม่มากขึ้น การลดเรียนหรือการทำให้อายอาจจะมีส่วนแต่ก็มีเรื่องที่สำคัญมากไปกว่าการได้เรียนรู้และมีความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยสามารถนำไปสู่ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรมัธยมศึกษา ได้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับกรมสามัญศึกษา

1.1 กรมสามัญศึกษา ควรมีการทบทวนนโยบายเกี่ยวกับการบรรจุวิชาเพศศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาอย่างจริงจัง เพราะจากสภาพสังคมปัจจุบันเห็นได้ว่าความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียนในวัยนี้จะช่วยลดปัญหาต่าง ๆ มาก จึงควรมีการบรรจุวิชาไว้ในหลักสูตร

1.2 เพื่อให้การตัดสินใจของกรมสามัญศึกษาและการดำเนินการของโรงเรียน ดำเนินไปโดยไม่ถูกต่อต้านจากผูปกครอง กรมสามัญศึกษาควรร่วมกับโรงเรียน แสวงหาการยอมรับของผูปกครองหรือช่วยกระตุ้นให้เกิดแรงผลักดันจากสังคมเสียก่อน โดยให้มีการปรึกษาหารือกับคณะกรรมการโรงเรียน หรือกลุ่มสนใจการศึกษา สื่อมวลชนให้ตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องนี้ และผลักดันให้โรงเรียนมีบทบาทในการให้ความรู้และลดปัญหาต่าง ๆ อันเกิดจากเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและช่วยประคับประคองนักเรียนให้สามารถผ่านพ้นวัยวิกฤติไปด้วยดี

1.3 กรมสามัญศึกษาควรร่วมกับผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องพิจารณาโครงการที่เสนอ เนื้อหาสาระและวิธีสอนที่ไ้ระบุไว้ในวิจัยนี้ ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำหลักสูตรขึ้นใช้ในโรงเรียน ในเขตพื้นที่ต่อไป และอาจปรับปรุงและทดลองใช้ในเขตพื้นที่นอกหรือจังหวัดใกล้เคียงด้วยก็ได้หากเห็นว่ามีควมจำเป็น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

2.1 ผู้บริหารควรถือเป็นความจำเป็นและสิ่งที่ต้องรีบดำเนินการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพราะผลการวิจัยชี้ชัดว่าทั้งครูและนักเรียนปรารถนาจะให้มีการสอนเพศศึกษา

โดยบรรจุเนื้อหาที่ใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้น ผู้บริหารโรงเรียนควรได้พิจารณาผลการวิจัยนี้ร่วมกับ
ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าสายวิชา ร่วมกันเพื่อหาจุดทางที่เหมาะสมและความเห็นพ้องต้องกันในส่วน
ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในเรื่องที่จำเป็นยิ่งขึ้น โรงเรียนอาจจัดเป็นหลักสูตรวิชา
บังคับเพิ่มขึ้น หรืออาจจัดเป็นกลุ่มเนื้อหาวิชาเสริมเข้าไปในวิชาที่เกี่ยวข้องก็ได้ เช่น วิทยาศาสตร์
คหกรรมศาสตร์ ฯลฯ

2.2 ก่อนการเริ่มการสอนพิเศษ ไม่ว่าจะโดยวิธีการใดก็ตาม โรงเรียนควร
แจ้งให้ผู้ปกครองนักเรียนได้ทราบโดยให้ข้อมูลอย่างเพียงพอ และกำหนดวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน
ชี้แนะให้เห็นประโยชน์ต่อชีวิต การปรับตัวของนักเรียนช่วยลดปัญหาของนักเรียนของครอบครัว
และของสังคมด้วย ทั้งนี้เพื่อมิให้เกิดปัญหาปฏิกริยาต่อต้านหรือความไม่พอใจต่าง ๆ ที่จะส่งผลกระทบ
ต่อการบริหารโรงเรียนในกาลข้างหน้า

2.3 หลักสูตรและวิธีสอนที่จะใช้สอนภายในโรงเรียนควรพิจารณาโครงการนี้เสนอ
ไว้ในท้ายบทที่ 4 เป็นข้อมูลประกอบ การเรียนการสอนควรครอบคลุมเนื้อหาและวิธีการสอนที่
ระบุไว้ในวิจัยนี้ เพราะเป็นสิ่งที่ทั้งนักเรียนและครูได้พิจารณาและแสดงความต้องการร่วมกันแล้ว

2.4 ในการจัดกิจกรรมเสริมความรู้พิเศษแก่นักเรียนนั้นควรมีการเตรียมผู้สอน
ให้พร้อม โดยให้ประสานงานร่วมกับกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข เพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับ
เนื้อหาวิชา อุปกรณ์การสอน หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ประกอบการสอนและประสาน
ความร่วมมือในการจัดวิทยากรบรรยายพิเศษ การจัดนิทรรศการ จัดทัศนศึกษาสถานที่ต่าง ๆ ฯลฯ
เพื่อเสริมความรู้ความเข้าใจของนักเรียนให้มากขึ้น ในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมความร่วมมือระหว่าง
หน่วยงานในชุมชนมากยิ่งขึ้น

2.5 ในการบรรจุเนื้อหาสาระในหลักสูตรพิเศษระดับมัธยมนั้น โรงเรียนอาจ
จำเป็นต้องนำเรื่องระดับชั้นและเพศของนักเรียนมาพิจารณาคด้วย เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต้องการศึกษาเรื่องมารยาทในการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง
เพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนควรเพิ่มเนื้อหาเหล่านี้ให้มากขึ้นในระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย ในทำนองเดียวกันการสอนเรื่องประจำเดือนและวิธีปฏิบัติตนก็ควรเน้นเฉพาะ

กลุ่มนักเรียนหญิง ส่วนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ทางเพศ การปลดปล่อยความใคร่ ก็ควรจะเน้นในกลุ่มนักเรียนชาย เนื้อหาส่วนอื่นไม่จำเป็นต้องพิจารณาความแตกต่างกันในเรื่องเพศและระดับชั้น เพราะไม่ปรากฏความแตกต่างแต่อย่างใด

2.6 ในกรณีที่ยังไม่มีการจัดสอนเพศศึกษาอย่างจริงจัง ควรจัดนิทรรศการ หรือ จัดวิทยากรบรรยายพิเศษ เกี่ยวกับเพศศึกษาและจิตทัศนศึกษา เพื่อช่วยเสริมความรู้ให้นักเรียน

2.7 ความต้องการของนักเรียนชายหญิง นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเรื่องวิธีสอนไม่แตกต่างกัน ฉะนั้นในการพิจารณาวิธีสอนนั้น ครูไม่จำเป็นต้องพิจารณาทั่วแปรในเรื่องเพศ ระดับชั้นของนักเรียนมากนัก แต่ก็มีข้อควรพิจารณาบางอย่างเล็กน้อยเป็นต้นว่า ควรสนับสนุนให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นศึกษาตนเองในท้องสุกควยตนเองในเรื่องเหล่านี้ให้มากขึ้น และอาจจำเป็นต้องแยกกลุ่มชายหญิง ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเมื่อเรียนบางเนื้อหาสาระที่เป็นเรื่องละเอียดเฉพาะของแต่ละเพศควย

2.8 ครูควรใช้วิธีสอนที่นอกเหนือไปจากการบรรยายหลักวิชา ควรใช้วิธีฉายวิดีโอ และฉายสไลด์ เพราะเป็นวิธีที่นักเรียนต้องการ และควรสนับสนุนให้นักเรียนเป็นผู้ริเริ่มจัดกิจกรรมการเรียนขึ้น

2.9 โรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณ หรือแสวงหาแหล่งทุนพิเศษเพื่อจัดหาหนังสือ สื่อการสอนเพศศึกษาที่ทันสมัยและมีคุณค่าทางวิชาการมาไว้ในห้องสมุดหรือศูนย์หนังสือการสอนของโรงเรียนให้มาก และมีปริมาณสมดุลกับจำนวนนักเรียน ควรมีการพิจารณาความยากง่ายให้เหมาะสมกับระดับการศึกษาของเด็กควย นอกจากนี้ควรเตรียมงบประมาณเพื่อการจัดทำจุลสาร คำถามคำตอบสั้น ๆ ง่าย ๆ เผยแพร่แก่นักเรียน เพื่อการจัดทัศนศึกษา นิทรรศการและการเชิญวิทยากรพิเศษควย

2.10 เพื่อสะดวกต่อการประเมินผลโครงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โรงเรียนควรจัดทำสถิติการใช้หนังสือ สื่อ การเข้าชมนิทรรศการที่โรงเรียนจัดขึ้น การเพิ่ม - ลด ปัญหาทางเพศของนักเรียน และการประเมินผลการเรียนวิชานี้ เพื่อคู่มือแนวทางต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงโครงการให้มีความมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรศึกษาเรื่องเดียวกันนี้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตชั้นนอกของกรุงเทพมหานคร และในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อหาข้อมูลในวงกว้างมากขึ้น ซึ่งสามารถนำมาใช้ทำหลักสูตร เพื่อใช้ทั่วประเทศ
2. ควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา หรือความวิตกกังวลของเด็กวัยรุ่นเกี่ยวกับความเจริญทางเพศของตน เพื่อนำไปใช้เพิ่มเติมเนื้อหาสาระและปรับวิธีสอนให้ตรงความต้องการของนักเรียนมากขึ้น
3. ควรศึกษาทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และเนื้อหาอันใดบ้างที่ผู้ปกครองประสงค์จะให้สอน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรุงเทพมหานคร, สำนักการแพทย์. ทะเบียนสถิติผู้ป่วยอุบัติเหตุกรรมคิดเชื้อ 2527 - 2529.

อัคราเนนา.

การศึกษาถึงปัญหาและความต้องการและบริการด้านเจริญพันธุ์ และการวางแผนครอบครัวของ
เด็กวัยรุ่นในประเทศไทย. กรุงเทพฯ ๑ : กรมอนามัย, กระทรวงสาธารณสุข,
2529.

คณะกรรมการวางแผนงานเพื่อปฏิรูปการศึกษา, สำนักงาน. การปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ ๑ :
วัฒนาพานิช, 2518.

ชัยวาลย์ โอสดานนท์. "เพศศึกษาจะแก้ปัญหาประชากรได้หรือไม่," ประชากรศึกษา.
6 ; 36 - 37 ; มิถุนายน 2522.

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์, สุรีย์ กาญจนวงศ์ และจารุณี นະวิโรจน์. เพศศึกษาแบบใหม่.
กรุงเทพฯ ๑ : บวรมีการพิมพ์, 2523.

ชลิต แวนานิช. "เพศศึกษา ข้อเสนองจากออสเตรเลีย," วิทยาศาสตร์. 24 . 27 - 30 ;
22 เมษายน 2516.

เดชา สุวารมภ์. "เพศศึกษา," สยาม. 10 ตุลาคม 2518.

เทพพนม เมืองแก้ว. "ทัศนคติของนักเรียนไทยต่อการสอนเพศศึกษา และประชากรศึกษาใน
โรงเรียน," เพศศึกษาและปรัชญา. 44 : 13 - 15 ; พฤศจิกายน 2518.

นิยม จิมตระกูล. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง
ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ๑ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัคราเนนา.

พิเชฐ ศรีวรกุล. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนราษฎร์ส่วนกลาง
ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ๑ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัคราเนนา.

เพ็ญศรี พิชัยสนธิ. อนามัยครอบครัว. กรุงเทพฯ ๑ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529.

- มาโนช ภูมิสา, ม.ล. ความรู้เรื่องเพศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญธรรม, 2512.
- เขาวรรณ ปรปักษ์งาม. การศึกษาถึงปัญหาและความต้องการบริการด้านการเจริญพันธุ์และการวางแผนครอบครัวของเด็กวัยรุ่นในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : กระทรวงสาธารณสุข, 2529.
- ฉวน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : หวีกิจการพิมพ์, 2524.
- วาสนา ศิลากร. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดลำปางที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อุดสาเนา.
- วิจิตร วรุตบางกูร. วัยรุ่นตั้งครรภ์ - ปัญหาที่โรงเรียนควรแก้ไข. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, มิถุนายน 2530. อุดสาเนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524. กรุงเทพฯ : อรุณอมรินทร์การพิมพ์, 2523.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง, กองแนะแนวการศึกษาและอาชีพ. "บทบาทนักแนะแนวในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านเพศศึกษา," แนะแนว. 42 : 95 - 102 ; มีนาคม 2518 - มกราคม 2519.
- สาธารณสุข, กระทรวง, กรมอนามัย. รายงานสถิติผู้ป่วยกามโรค พ.ศ. 2525 - 2529. อุดสาเนา.
- สุกานดา สุวณิชชาติ, อภิรัช ฤทธาภิพงศ์ และยุวดี ศรีสัตยากุล. "การศึกษานโยบายทางเพศศึกษาในนักเรียนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร," อนามัยครอบครัว. 2 : 26 - 32 ; 2530.
- สุชา จันทระเณ. วัยรุ่น. กรุงเทพฯ : อักษรนิติ, 2528.
- สุชาติ โสมประยูร. "บรรพบุรุษของเรื่องเพศและเพศศึกษา," ประชากรศาสตร์. 6 : 11 - 21 ; มิถุนายน 2522.

- สุชาติ โสภประยูร และวรรณ โสภประยูร. เพศศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- เสนอ อินทรสุขศรี. "เพศศึกษา," วิทยาศาสตร์. 1 : 26 - 28 , 69 - 70 ; 1 มกราคม 2509, 2 : 26 - 27, 6 : 4 - 15 ; 8 มกราคม 2509.
- อภาพร สุขวางษ์. การศึกษาค้นคว้าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี ที่มีการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. ปริญญาโท ศึกษ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อุดงคธนา
- โสภาส บรรณวานิช. "ประโยชน์ของเพศศึกษา," เพศศึกษาและปรัชญา. 1 : 4 - 9 ; มีนาคม 2515.
- Berry, Mildred E., "Sex Education in Dade County Public Secondary School," Dissertation Abstracts International. 35 (7) : 4118 - A, January, 1975.
- Best, John W., Research in Education. 4 th ed. Englewood Cliffs, M.I. Prentice Hall, 1981.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3 nd ed. New York ; Mc Graw - Hill, 1973.
- Hopkin, John, Zehnik, Melvin and Kanter, John. Sex and the Teenage Time. 8 : 34 - 40, August, 1973.
- James Buie, "Teen Pregnancy : It's Time for the School to Tackle the Problem," Kappan. June 1987.
- Kilanders, Frederick H., Sex Education in the Schools. London : the MacMillan Company, 1970.
- Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities," Journal of Education and Psychological Measurement. 30 : 607 - 610, November, 1970.
- Rae, Sonya, "Sex Education and Adolescent Attitude," Dissertation Abstracts International. 34 (12) : 7584 - A, June, 1974.

Segal, Zev, "A Comparision of Sex Education Attitude of Graduate Students in Elementary Education," Dissertation Abstracts International. 24 (2) ; 708, August, 1963.

הכנת

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

15 พฤษภาคม 2531

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการกองการมัธยมศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษา 9 โรงเรียน

ดิฉัน นางบุหงา สัมปชฉิต ปัจจุบันเป็นนิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สนใจดำเนินการวิจัย เรื่อง การสอนเพศศึกษาใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ใน กรุงเทพมหานคร ในการนี้ดิฉัน ประสงค์จะขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียน ครู และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น - ตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตพื้นที่ใน กรุงเทพมหานคร ในการตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมมากยิ่งขึ้น

ข้อมูลเพื่อการวิจัยด้วย

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา

๗ มีนาคม

ขอแสดงความนับถือ

(นางบุหงา สัมปชฉิต)

รายชื่อโรงเรียนที่ขอความร่วมมือ

มีดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนเว็ดลิ่งเวธ
2. โรงเรียนพุทธจักรวิทยา
3. โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม
4. โรงเรียนสุวรรณสุทธารามวิทยา
5. โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
6. โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี
7. โรงเรียนวัดอินทาราม
8. โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม
9. โรงเรียนวัดประทุมในทรงธรรม

ภาควิชาการ บริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

23 พฤษภาคม 2531

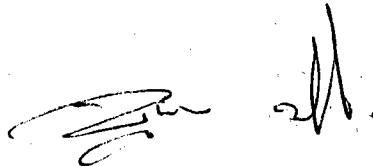
เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้วยข้าพเจ้า นางบุหงา สัมปชลิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำวิจัยเรื่อง "การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามความเห็นและความต้องการของครูและนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานคร" เพื่อทำวิทยานิพนธ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อครูและนักเรียนในอนาคต การวิจัยครั้งนี้จะประสบผลสำเร็จได้ก็ด้วยคำจำเป็นที่ต้องได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามทุกข้อ จึงได้แนบแบบสอบถามมาด้วยแล้วทายนี

ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางบุหงา สัมปชลิต)

ผู้วิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย สำหรับนักเรียน

แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามความเห็นและความต้องการของครูและนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานคร สำหรับนักเรียนนั้นให้ตอบตามความเป็นจริง และขอให้แสดง ความต้องการของนักเรียนด้วย ซึ่งการตอบแบบสอบถามนี้จะเก็บเป็นความลับ และไม่มีผลต่อ คะแนนการเรียนและความประพฤติของนักเรียนแต่อย่างใด

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของ นักเรียน

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน

สถานภาพ

☐

นักเรียน

ระดับชั้น

☐

มัธยมศึกษาตอนต้น

☐

มัธยมศึกษาตอนปลาย

เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย สำหรับครู

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน
มัธยมศึกษา ตามความเห็นและความต้องการของครู และนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวของผู้ตอบ
แบบสอบถาม

สถานภาพ ☐ ผู้บริหาร

☐ ครู

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความเห็นเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และความต้องการด้าน
เนื้อหาของหลักสูตร และวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาข้อความข้างล่างนี้ และให้แสดงความเห็นใน 2 ตอนด้วยกัน คือ

1. โรงเรียนได้ให้ความรู้แก่ท่านในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้มากน้อยเพียงใด ให้กา
เครื่องหมาย ☒ ลงในระดับความเห็นของ ตอนที่ 1

2. ท่านต้องการให้โรงเรียนให้ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้มากน้อยเพียงใด
ให้กาเครื่องหมาย ☒ ลงในระดับความต้องการของ ตอนที่ 2

ตอนที่ 1

น้อยที่สุด	หมายถึง	โรงเรียนได้สอนน้อยที่สุดหรือไม่ได้สอนเลย
น้อย	หมายถึง	โรงเรียนได้สอนน้อย
ปานกลาง	หมายถึง	โรงเรียนได้สอนปานกลาง
มาก	หมายถึง	โรงเรียนได้สอนมาก
มากที่สุด	หมายถึง	โรงเรียนได้สอนมากที่สุด

ตอนที่ 2

น้อยที่สุด	หมายถึง	ต้องการให้โรงเรียนสอนน้อยที่สุดหรือไม่ต้องการให้สอนเลย
น้อย	หมายถึง	ต้องการให้โรงเรียนสอนน้อย
ปานกลาง	หมายถึง	ต้องการให้โรงเรียนสอนปานกลาง
มาก	หมายถึง	ต้องการให้โรงเรียนสอนมาก
มากที่สุด	หมายถึง	ต้องการให้โรงเรียนสอนมากที่สุด

หัวข้อ	เนื้อหาของหลักสูตร เพศศึกษา	ตอนที่ 1 โรงเรียนให้ความรู้ในเรื่อง เหล่านี้เพียงใด					ตอนที่ 2 ท่านต้องการให้สอนความรู้ เหล่านี้เพียงใด				
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
	การสอนเรื่องโรคเอดส์	✓								✓	

จะเห็นว่าในตอนที่ 1 ผู้ตอบชี้ ✓ ในช่วงน้อยที่สุด แสดงว่าโรงเรียนสอนเรื่องโรคเอดส์ น้อยที่สุด ซึ่งแปลว่าโรงเรียนได้สอนโรคเอดส์น้อยมาก หรือไม่ได้สอนเลย ส่วนในตอนที่ 2 ผู้ตอบชี้ ✓ ในช่องมาก แสดงว่าผู้ตอบมีความต้องการให้ครูสอนเรื่องโรคเอดส์ ในระดับมาก ซึ่งแปลว่า นักเรียนต้องการให้โรงเรียนสอนโรคเอดส์มาก ฉะนั้นในการตอบให้ผู้ตอบพิจารณาขอความเหล่านี้สัมพันธ์กับระดับความเห็นและระดับความต้องการของท่านอย่างแท้จริง

[illegible]

เนื้อหาที่โรงเรียนได้สอนนอกจากที่ระบุไว้ หรือเนื้อหาควรเพิ่มเติม โปรดระบุ

26.

 27.

 28.

 29.

 30.

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีการสอนที่โรงเรียนใช้อยู่ในปัจจุบันและความต้องการให้ครูใช้วิธีสอนพิเศษศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาข้อความข้างล่าง และให้แสดงความเห็นใน 2 ระดับด้วยกันคือ

1. โรงเรียนสอนพิเศษศึกษาโดยใช้วิธีต่าง ๆ เหล่านี้มากนักน้อยเพียงใด ให้กาเครื่องหมาย
 ✓ ลงในระดับความเห็นใน ตอนที่ 3
2. ท่านต้องการให้โรงเรียนใช้วิธีสอนต่าง ๆ เหล่านี้มากนักน้อยเพียงใด ให้กาเครื่องหมาย
 ✓ ลงในระดับความต้องการใน ตอนที่ 4

ตอนที่ 3

น้อยที่สุด	หมายถึง	โรงเรียนใช้วิธีสอนน้อยที่สุดหรือไม่ใช้วิธีสอนเลย
น้อย	หมายถึง	โรงเรียนใช้วิธีสอนน้อย
ปานกลาง	หมายถึง	โรงเรียนใช้วิธีสอนปานกลาง
มาก	หมายถึง	โรงเรียนใช้วิธีสอนมาก
มากที่สุด	หมายถึง	โรงเรียนใช้วิธีสอนมากที่สุด

ตอนที่ 4

น้อยที่สุด	หมายถึง	ต้องการให้ใช้วิธีสอนน้อยที่สุด หรือไม่ต้องการให้ใช้วิธีสอนเลย
น้อย	หมายถึง	ต้องการให้โรงเรียนใช้วิธีสอนน้อย
ปานกลาง	หมายถึง	ต้องการให้โรงเรียนใช้วิธีสอนปานกลาง
มาก	หมายถึง	ต้องการให้โรงเรียนใช้วิธีสอนมาก
มากที่สุด	หมายถึง	ต้องการให้โรงเรียนใช้วิธีสอนมากที่สุด

ตัวอย่างวิธีตอบ

ข้อที่	วิธีสอนเพศศึกษา	ตอนที่ 3 โรงเรียนใช้วิธีสอน เหล่านี้เพียงใด					ตอนที่ 4 ท่านต้องการให้โรงเรียน ใช้วิธีเหล่านี้เพียงใด				
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด
	โรงเรียนจัดสอนเพศศึกษา โดย รวมนักเรียนชายหญิงเข้าด้วยกัน				✓			✓			

จะเห็นว่าการที่ผู้ตอบชี้ถูกในช่อง ตอนที่ 3 มาก แสดงว่าโรงเรียนจัดสอนรวมกันทั้งเพศชาย
เพศหญิงมาก ส่วนของ ตอนที่ 4 ผู้ตอบชี้ถูกในช่องน้อย แสดงว่าผู้ตอบต้องการให้สอนรวมกลุ่มน้อย

ฉะนั้น ในการตอบผู้ตอบพิจารณาข้อความเหล่านี้ว่าโรงเรียนจัดใช้วิธีสอนมากน้อยเพียงใด
และพิจารณาว่าผู้ตอบต้องการมากน้อยเพียงใด แล้วจึงกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น ๆ

ข้อที่	วิธีสอนพิเศษ	ตอนที่ 3					ตอนที่ 4				
		โรงเรียนใช้วิธีสอนเหล่านี้เพียงใด					ท่านต้องการให้โรงเรียนใช้วิธีเหล่านี้เพียงใด				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1.	จัดอาจารย์ให้สอนปัญหาทางเพศแก่นักเรียน										
2.	จัดวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้แก่นักเรียน										
3.	จัดนิทรรศการและการอบรมเพศศึกษาในปัญหาที่เกิดขึ้นแก่สังคม										
4.	จัด "สัปดาห์ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา" เป็นประจำทุกปี เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ลึกซึ้ง										
5.	จัดหนังสือและสื่อที่ทันสมัย เพื่อให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง										
6.	จัดให้มีอภิปรายโดยวิทยากรพิเศษเกี่ยวกับปัญหาเพศศึกษาในวัยรุ่น										
7.	ให้ชมนิทรรศการหรือกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ชุมชนจัดขึ้น										

ข้อที่	วิธีสอนเพื่อศึกษา	ตอนที่ 3 โรงเรียนใช้วิธีสอน เหล่านี้เพียงใด					ตอนที่ 4 ท่านต้องการให้โรงเรียน ใช้วิธีเหล่านี้เพียงใด				
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
21.	สนับสนุนให้เขียนชนนิทรรศการและ กิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ในเรื่อง เพศศึกษาของสถาบันอื่น										
22.	จัดแยกกลุ่มนักเรียนชายหญิง เมื่อมีการ เรียนเรื่องเพศสัมพันธ์										
23.	ใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัยประกอบการเรียน การสอนเพศศึกษา										
24.	แนะนำหนังสือและหนังสือพิมพ์รายวัน ให้นักเรียนอ่านเพื่อเพิ่มความรู้ใน เรื่องนี้										
25.	สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับปัญหาชีวิต ปัญหาทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาสุขภาพ อนามัยวัยรุ่นไว้ใน การเรียนปกติ เมื่อมีโอกาส										

๑๖
งานโครงการเพิ่มเติมวิธีสอนใดอีกบ้าง โปรดระบุ

26.
.....
27.
.....
28.
.....
29.
.....
30.
.....

ประวัติของผู้นับ

ชื่อ นางบุหงา สัมปชฉิต (เดิม ผู้ศรี)
เกิดวันที่ 16 สิงหาคม 2482 ที่จังหวัดขอนแก่น
ภูมิลำเนา 24 หมู่ 3 ตำบลศาลาน อำเภอผักไห่ จังหวัดขอนแก่น
สถานที่ทำงาน กองการพยาบาล วชิรพยาบาล สามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
การศึกษา พ.ศ. 2500 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนผักไห่สุทธาประมุข อำเภอผักไห่ จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. 2504 ประกาศนียบัตรพยาบาลผู้ช่วยและอนามัย วชิรพยาบาล (ปัจจุบันวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์)
พ.ศ. 2513 ประกาศนียบัตรครูพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
พ.ศ. 2529 ครุศาสตรบัณฑิต (การบริหารโรงเรียน วิทยาลัยครูสวนสุนันทา)
พ.ศ. 2531 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม. การบริหารการศึกษา)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประวัติรับราชการ

พ.ศ. 2504 พยานาตประจําการศึกษาอิสลามกรรมหนึ่ง วิริยพยานาต
พ.ศ. 2510 ผู้ช่วยหัวหน้าศึกษาอิสลามกรรมหนึ่ง วิริยพยานาต
พ.ศ. 2512 หัวหน้าศึกษาอิสลามกรรมหนึ่ง
พ.ศ. 2522 ผู้อำนวยการทางอาชุกกรรม จนถึงปัจจุบัน

การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามความเห็นและความต้องการของครูและนักเรียน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

บุหงา สัมไพศาลกิจ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษาามหาบัณฑิต

พฤษภาคม 2531

การวิจัยนี้เพื่อศึกษาสภาพการสอนเพศศึกษาในปัจจุบันและความต้องการของครู
และนักเรียนที่มีเนื้อหาของหลักสูตร และวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา และ
เปรียบเทียบความต้องการในเรื่องเนื้อหาของหลักสูตร และวิธีสอนของนักเรียน โดยจำแนก
ตามเพศและระดับชั้น กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยครูและนักเรียน 585 คน แบบสอบถาม
ความเต็มและความต้องการของครูและนักเรียนต่อการสอนเพศศึกษาเป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า สถิติที่ใช้คือ $t - test$

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า โรงเรียนมัศึกษายังให้ความสำคัญต่อวิชาเพศศึกษาค่อนข้าง
น้อย เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษาและที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนยังมีค่อนข้างน้อย วิธีสอน
ที่โรงเรียนใช้อยู่เป็นวิธีบรรยายเป็นส่วนใหญ่ การใช้สื่อทันสมัย การให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง
ยังมีน้อย ทั้งนักเรียนและครูต่างก็เห็นว่าโรงเรียนควรเพิ่มเนื้อหาที่สำคัญและใช้วิธีสอนใหม่ ๆ
แปลก ๆ ที่เพิ่มประสบการณ์ตรงให้นักเรียนได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

เพศและระดับชั้นของนักเรียนมีอิทธิพลที่ทำให้ความต้องการในค่านี้อาหาของหลักสูตร
และวิธีสอนของนักเรียนแตกต่างกันไป จะมีบ้างในบางประเด็นคล้ายๆ กันนั้น ผู้วิจัยได้เสนอแนะ
โครงการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนมัธยมศึกษาไว้ด้วย

INSTRUCTION OF SEX EDUCATION IN SECONDARY SCHOOLS AS PERCEIVED
AND NEEDED BY TEACHERS AND STUDENTS
IN URBAN BANGKOK METROPOLIS

AN ABSTRACT

BY

BUHNGA SOMPATCHALIT

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

November 1988

The objectives of this research were to study the sex education instruction in secondary schools, to find out the sex education contents and methodology required by teachers and students, and to compare the requirement on contents and methodology of the students classified by sex and grades. The population consisted of 585 teachers and students. Rating scale questionnaire was administered to collect the data. The t - test was used for statistical analysis.

It was concluded that the attention given to sex education by the secondary schools was rather low, the contents taught in class was very limited. Methodology used was largely in lecture style. Using of modern instructional media as well as students' self study opportunity were inadequate. Both teachers and students believe that addition contents as well as innovative methodology were needed to give the students a better and wider exposure.

It is also found that sex and grades were not variables which effected the students requirement of contents and methodology. The researcher also recommended a sex education teaching project for the secondary schools.